

DLOUHÁ CESTA KE VZNIKU PRVNÍ POŠTOVNÍ ZNÁMKY

THE LONG WAY TO THE FIRST POSTAGE STAMP

SIR ROWLAND HILL

Sociální reformátor **SIR ROWLAND HILL** (Kidderminster, Worcestershire, Anglie 3. prosince 1795 - Hampstead, London 27. srpna 1879), byl učitelem a poštovním správcem, který se stal později generálním poštovním velkým Británie. Poprvé se začal vážně zajímat o poštovní reformy v roce 1835 bezprostředně poté, kdy poslanec Westminsterského parlamentu a agitátor reformy poštovních služeb, pan Robert Wallace, prohlásil před vyšetřovací komisí zřízenou pro zvažování reformy poštovních služeb: „Je třeba poskytnout veřejnosti levné poštovné bez ohledu na vzdálenost v rámci Spojeného království“. Po podrobném studiu dokumentace týkající se poštovníctví vydal Hill začátkem roku 1837 brožuru nazvanou „**POST OFFICE REFORM**“ („Reforma pošty o její důležitosti a proveditelnosti“). Svou práci předložil dne 4. ledna 1837 kancléři státní pokladny panu Thomasi Spring Riceovi. Jeho práce byla označena jako „soukromá a důvěrná“ a nebyla uvolněna široké veřejnosti. Kancléř povolal Hilla na schůzku, na které Spring Rice navrhl zlepšení, požádal o přehodnocení a požádal o doplnění, které Hill rádně odevzdal dne 28. ledna 1837. Ve stávající době byl poštovní systém již neuspokojivý. V zásadě byl špatně spravován, byl drahý a pomalý, vědomě se plynulo. Stal se nedostatečným pro potřeby expandujícího obchodního a průmyslového státu.

Existuje známý příběh, pravděpodobně smyšlený, o tom jak Hill získal zájem na reformě poštovního systému. Zřejmě si všiml mladé ženy příliš chudé na to, aby si nárokovala dopis, který jí poslal její snoubenec. Dopisy tehdy běžně platil adresát a nikoli odesílatel. Příjemce mohl doručení jednoduše odmítnout, tyto podvody byly tehdy zcela běžné. Na obálce dopisu se mohly objevit jednoduše zakódované informace, případně jen prosté odeslání zprávy uvědomilo adresáta o určitém sdělení. Příjemce prozkoumal nenápadně obal dopisu, posléze odmítl doručení, aby se vyhnul platbě poštovného. Poštovní sazby byly navíc složité kalkulovány v závislosti na vzdálenosti a počtu listů obsažených v dopise. Statistika vrácených dopisů naznačovala vysoký počet, neboť každý jednotlivý vypravený dopis byl evidován. Politik Richard Cobden a ekonom John Ramsey McCulloch, oba zastánci volného obchodu, napadli politiku privilegií a ochrany včetně archaického poštovního systému konzervativní vlády. McCulloch již v roce 1833 prosazoval názor, že „Nic nepřispívá k usnadnění obchodu více než bezpečný, rychlý a levný přenos dopisů“.

Hillova brožura poštovní reformy začala být soukromě rozšiřována v roce 1837. Obsah požadoval „nízké a jednotné sazby“ podle hmotnosti záсылky a nikoli dle doručovací vzdálenosti. Hillova práce zpopularizovala zjištění Charlese Babbage (matematika, strojíni inženýra a otce prvního mechanického počítače), že většina nákladů v poštovním systému nebyla vynakládána za dopravu, ale spíše za pracné manipulační postupy v místech odeslání a doručení. Náklady by se mohly dramaticky snížit, pokud by poštovné platil odesílatel předem, přičemž platba předem by se měla prokázat použitím předplacených dopisních archů (obálky ještě nebyly běžné) nebo lepších nálepek (dříve již zavedené použití k označení platby daní na formuláři). V této době se ještě dopisní listy skládaly do formátu psaní a uzavíraly na rubu voskovou pečetí. Výsledný formát sloužil pro adresu a domicil ve tvaru razítka odeslané a příchozí pošty.

Ve Sněmovně lordů, poštovní lord Lichfield odsoudil Hillovy „divoké a vizionářské plány“. Sekretář pošty William Leader Maberly odsoudil rovněž Hillovu práci: „Tento plán se zdá být absurdní, naprosto nepodložený fakty a spočívající výhradně na předpokladech“. Ale obchodníci a bankéři považovali stávající systém za zkorumpovaný a omezující obchod. Vytvořili proto „Mercantile Committee for Postage (Obchodní výbor pro poštovné)“, který měl obhajovat Hillův plán a prosazovat jeho přijetí. V roce 1839 obdržel Hill od nově nastupujícího kancléře státní pokladny, pana Francise T. Baringa, dvouletou smlouvu na provoz nového systému. Jednotná poštovní sazba se postupně snížila od 5. prosince 1839 do 10. ledna 1840, tedy ještě předtím, než byly vytištěny definitivní poštovní známky pro úhradu poštovného předem, se kterými poštovní reforma po své aktualizaci počítala. Objem placené interní korespondence doručené mezi listopadem 1839 a únorem 1840 dramaticky vzrostl o 120 %. Tento počáteční nárůst byl vedle snížení poštovních sazeb i důsledkem podvodné eliminace privilegií „free franking“.

Počátkem května 1840 byly distribuovány první poštovní známky na světě. Eleganční rytina mladé královny Viktorie (21. narozeniny se oslavovala přímo v měsíci vydání známek) měla poštovní známka „PENNY BLACK“ okamžitý úspěch.

Hill vždy tvrdil, že pokud bude poštovní služba levnější, lidé včetně chudších vrstev naposílají dopisy více, takže by zisky nakonec vzrostly. V roce 1840 se počet dopisů odeslaných ve Spojeném království znásobil. Do tří let byly poštovní známky zavedeny ve Švýcarsku a Brazílii, o něco později v USA a do roku 1860 se používaly v 90 zemích světa. Rowland Hill byl v roce 1860 povýšen do šlechtického stavu.

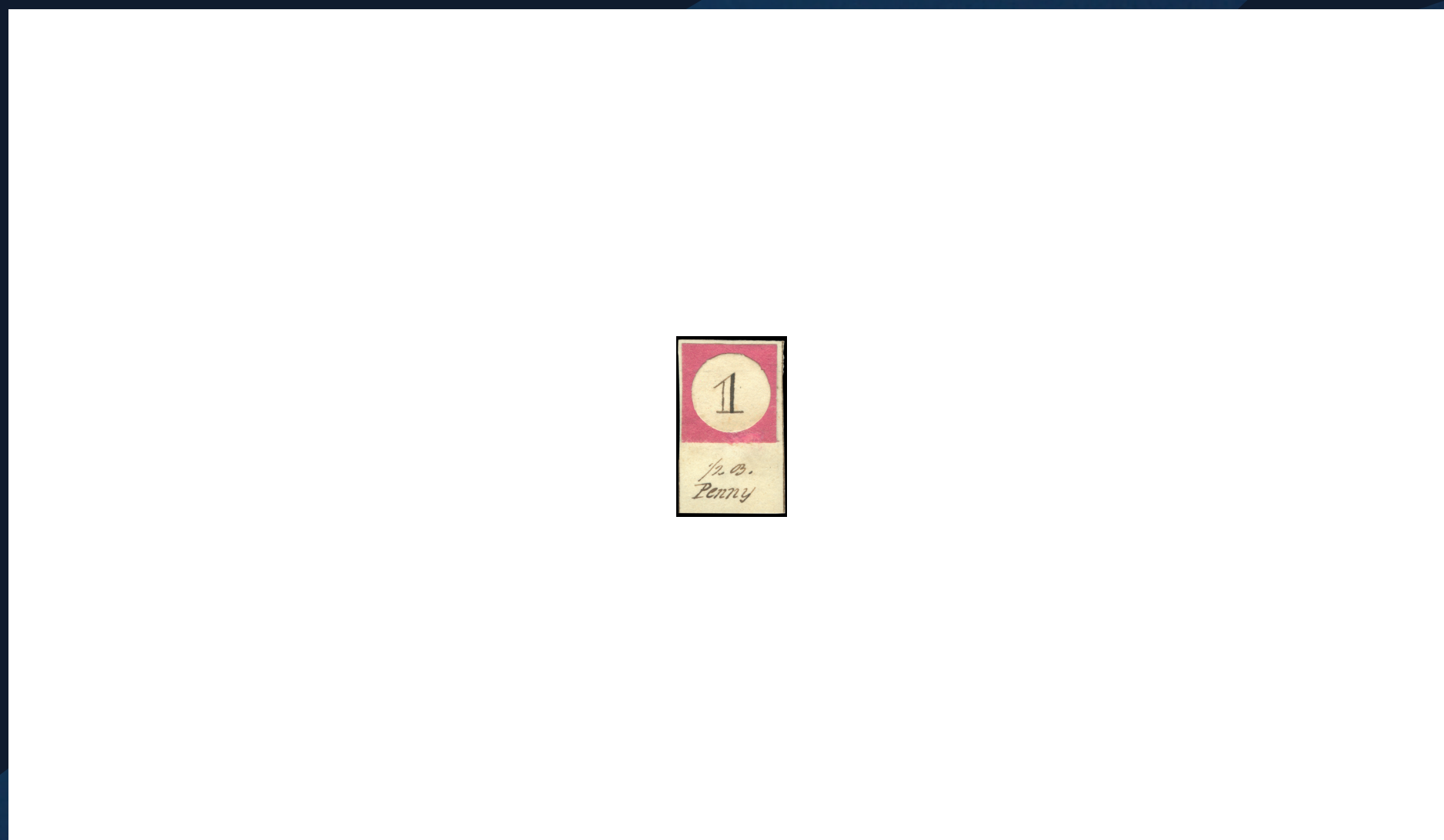
JAMES BOGARDUS

Mezi návrhy výrazně vynikala essay amerického vynálezce a architekta **JAMESE BOGARDUSE** (Catskill, New York 14. března 1800 - New York City 13. dubna 1874), který se stal průkopníkem americké litinové architektury, kterou si nechal patentovat 7. května 1850. Litinová konstrukce se využívá pro stavbu výškových budov. James Bogardus byl ženatý s Margaret MacClayovou (1803-1878), dcerou reverenda Archibalda Maclaye, který se ve 40. letech 19. století zasloužil v Kongresu Spojených států amerických o snížení sazeb listovních zásilek. Bogardusova manželka pracovala jako výtvarnice a její dochované portrétní miniatury jiného námětu jsou uloženy v galerijní sbírce Metropolitanho muzea umění v New Yorku.

Je velmi pravděpodobné, že s nerealizovaným grafickým návrhem na první známku světa pomáhala tato výtvarnice během manželova služebního pobytu ve Velké Británii. J. Bogardus stál mimochodem u zrodu technologického řešení strojů na tisk poštovních známek z rytiny. Záhy tyto tiskářské stroje začala pravidelně používat britská vláda pro zhotovování poštovních známek a jiných cenin.

1 PENNY ESSAY

James Bogardus předložil na přelomu roku 1839/40 návrh „1 PENNY ESSAY“, který realizovaný nebyl. Výtvarně dominantně pojatá kresba velké jedničky v kruhu na bílém pozadí se čtvercovým orámováním v purpurové barvě, kde ve spodní části proužku papíru je psaný text perem: „1/2 oz. Penny“ (v plném překladu znamenající „půl unce váhy za 1 Penny“). Dochovalo se jen 13 kusů tohoto návrhu a dva čtyřbloky. Vyobrazení exemplář pochází z britské královské sbírky, kterou utvářel král Jiří V. až do svého skonu roku 1936. Při abdikaci Eduarda VIII. a nástupu Jiřího VI. na trůn v prosinci roku 1936 se využilo tohoto přechodného období a kromě jiných vzácných známek se podařilo prodat z královské sbírky několik kusů této velmi vzácné rarity v jinak absolutně nedostupném portfoliu. Je známo pouze několik exemplářů na světě ve významných soukromých sbírkách nebo akvizici, které všechny pochází z britské královské sbírky (Royal Collection). Tato essay patří mezi unikátní filatelistické investice s nejlepší možným původem! Není bez zajímavosti, že v České republice jsou nyní dva kusy.

TREASURY ESSAY COMPETITION

S realizací poštovní reformy ve Velké Británii byla dne 23. srpna 1839 vyhlášena poštovní správou celostátní soutěž „**TREASURY ESSAY COMPETITION**“ na návrh inovativního způsobu označení úhrady poštovného odesílatelem. Idea poštovní známky tehdy ještě nebyla vymyšlena. I když bylo ve vyhlášení soutěže použito slovo razítka, mohlo to označovat jakýkoli předmět papírového formátu nebo obálky. Na tuto výzvu odpovědělo přes 2600 zájemců, u veřejnosti tedy vyvolala nebyvalý velký zájem. Důvod je prostý. Vypsání odměna určená k rozdělení mezi úspěšné účastníky činila 400 liber. Ve velkém počtu byly návrhy bizarní nebo nerealizovatelné, jiné však byly poměrně důmyslné. Z grafických návrhů nebyl vybrán ani jediný. Navzdory jejich estetickým a vizionářským kvalitám se žádná grafika ani nepodobala „Penny Black“ vydané oficiálně následující rok. Došlé podněty však Rowlandu Hillovi dopomohly k finálnímu řešení. Osobně se ujal grafického návrhu s nápadem zobrazit portrét mladé panovnice. Použil při tom medaili **VICTORIA REGINA** vydanou v roce 1837, jejímž autorem byl William Wyon, který od roku 1828 až do svého skonu roku 1851 zastával pozici hlavního rytoce Královské mincovny. Přestože Hill neměl výtvarné nadání, překreslil hlavu královny s diadémem, k jejímuž portrétu přidal označení „**POSTAGE**“ s rámečkem kolem obvodu. Výsledkem byla předloha pro úmelecký náčrt Henryho Corboulda, kterou do podoby rytiny převedl Charles Heath se svým synem Frederickem. Velmi zdařilá rytina byla úředně odevzdána do tiskárny.

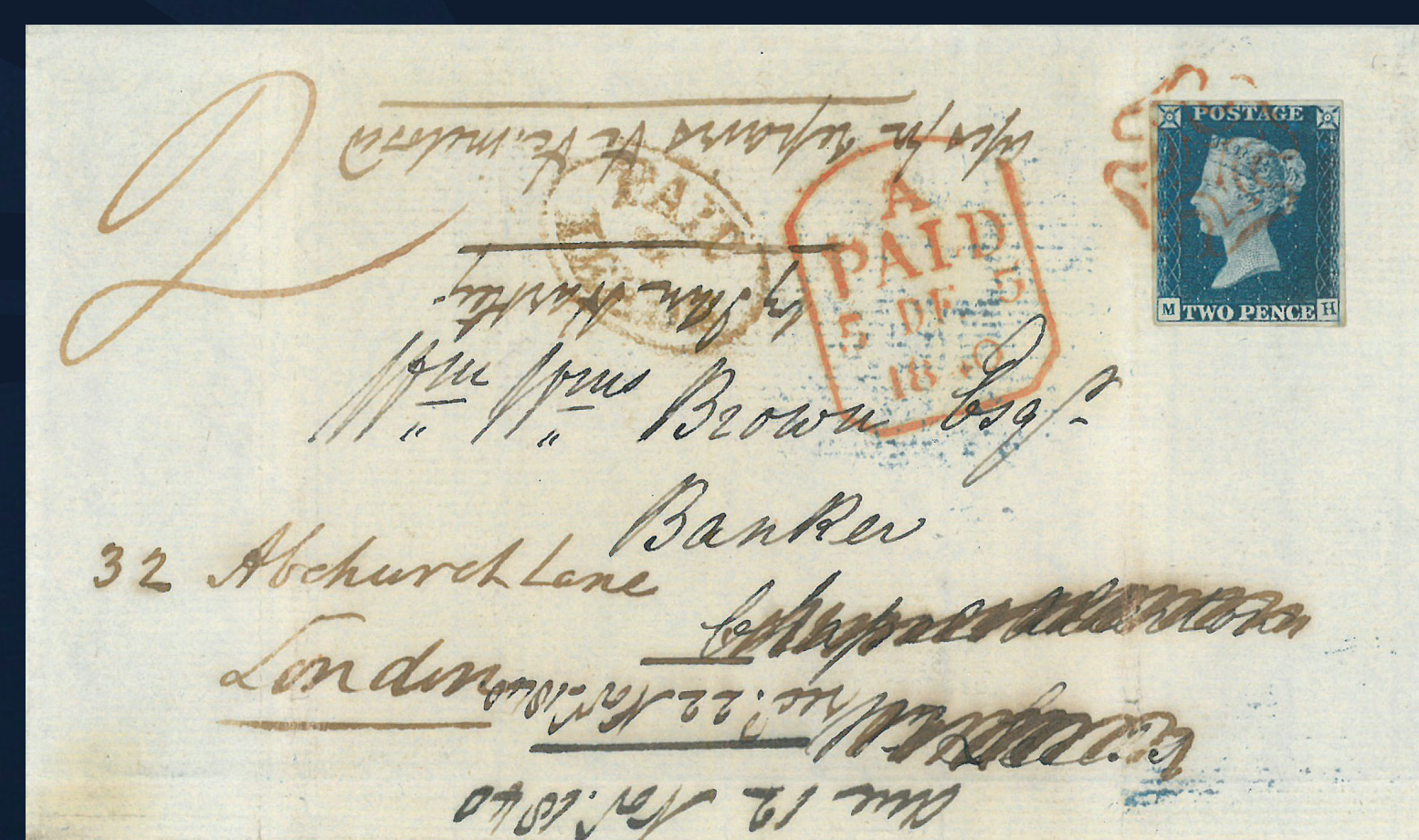

Wyon William, medaile 1837, diadémovaná hlava královny Viktorie

Wyon William, medail 1837, Queen Victoria's tiarred head

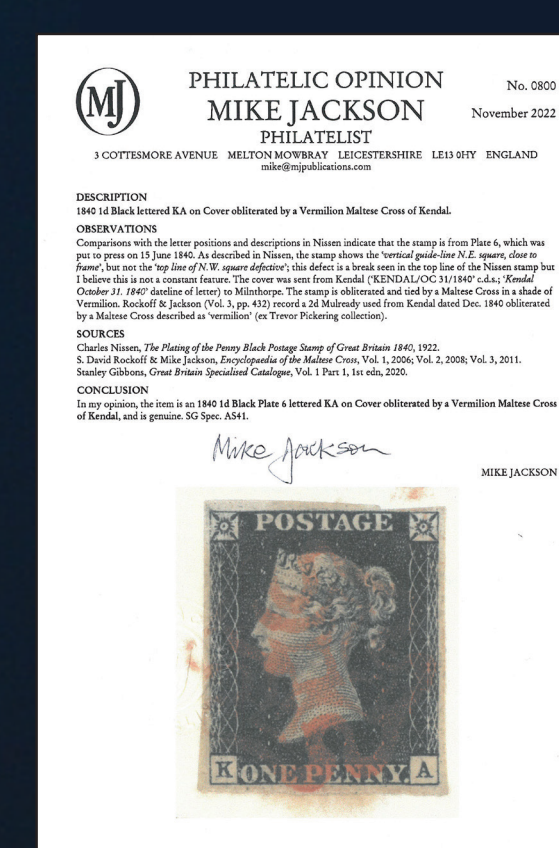
PERKINS, BACON & CO - BLACK PENNY

Tiskárna **PERKINS, BACON & CO** získala zakázku, a tím i prvenství, na tisk první poštovní známky světa „**ONE PENNY BLACK**“ (tzv. černá jednopennyovka). Výroba známek pro britskou vládu byla zahájena v prvních měsících roku 1840. Obrazová strana ceniny byla vytištěna na speciálním papíru s průsvitkou „Královská koruna“ a zajištěna proti padělení grafickými prvky. Záměrně jemné zpracování rytiny zaručovalo jen komplikované padělení této ceniny. Tiskové listy se skládaly z 240 známkových pozic ve 20 řadách po 12 sloupcích. Velmi důmyslné bylo umístění litery značící konkrétní známkovou pozici v archu do dolních rohů známky. Jak napovídá samotný název, známka byla vytištěna černou barvou s nominální hodnotou jedné penny „ONE PENNY“. Dne 25. dubna 1840 bylo oznámeno všem poštovním Spojeného království, že bude dne 1. května 1840 vydána a distribuována na poštovní úřady poštovní známka s oficiálním zahájením její platnosti od 6. května. Tiskárna firmy Perkins, Bacon & Co se zakázky ochotně ujala a bez průtahů v dohodnutém termínu požadované množství cenin dodala. V časovém souběhu prvních poštovních známek se již připravovala ve stejné grafické úpravě nominální hodnota „**TWO PENCE**“, která byla vydána v modré barvě o několik dnů později. Tiskárna předpokládala, že kromě tisku jiných druhů cenin, bude dostávat od zadavatele, tedy ministerstva financí, i pravidelné zakázky na tisk poštovních známek. Začala nová éra pravidelného tisku cenin pro poštovní účely a její distribuce od firmy, která vytiškla první poštovní známky na světě a zajišťila si tím odbytné na dlouhou let do budoucna, tedy do doby, kdy ji začala dohánět konkurenční tiskárna De La Rue rovněž v Londýně. Tiskárna Perkins, Bacon & Co ukončila činnost v roce 1935, čímž se ještě více otevřel prostor pro tiskárnu De La Rue.

Franco 2d modrá, deska 1, pozice MH, znehodnocena červeným razítkem Maltézského kříže. Vzácné poštovní použití.

Franco 2d blue, plate 1, position MH, defaced with red Maltese Cross stamp. Rare postal use.

Vypracovaný atest svazového znalce na kompletní celistvost pro známku 1d BLACK PENNY, deska 6 se známkovou pozicí KA

Executed union examiner's certificate of complete integrity for 1d BLACK PENNY, plate 6 with stamp position KA

Vosková pečeť na neadresní straně dopisu pro zabezpečení listovního tajemství

Wax seal on the unaddressed side of the letter to ensure letter secrecy

Franco 1d černá, deska 1a, pozice SF, znehodnocena tmavě červeným razítkem Maltézského kříže. Rané poštovní použití.

Franco 1d black, plate 1a, position SF, defaced with a dark red Maltese Cross stamp. Early postal use.

POST OFFICE REGULATIONS.

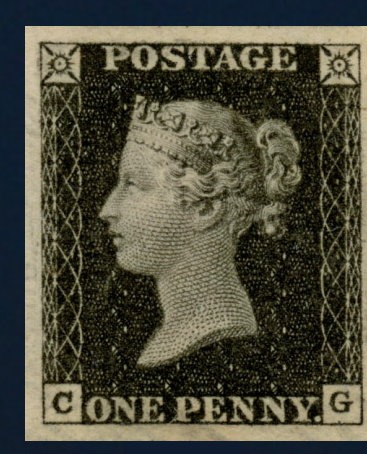
ON AND AFTER THE 10th JANUARY, a Letter not exceeding HALF AN OUNCE IN WEIGHT, may be sent from any part of the United Kingdom, to any other part, for ONE PENNY, if paid when posted, or for TWO PENCE if paid when delivered.

THE SCALE OF RATES. If paid when posted, is as follows, for all Letters, whether sent by the General or by any Local Post. Not exceeding 1/2 Ounce One Penny. Exceeding 1/2 Ounce, but not exceeding 1 Ounce Two Pence. Ditto 1 Ounce 3 Pence. Ditto 1 Ounce 4 Pence. Exceeding 1 Ounce, but not exceeding 1 1/2 Ounce 5 Pence. and so on; an additional 2 Pence for every additional Ounce. With Post free excepting, the Wages is limited to Sixteen Pence. If not paid when posted, double the above Rates are charged on Island Letters.

COLONIAL LETTERS. If sent by Packet Twelve Times, if by Private Ship Eight Times, the above Rates. FOREIGN LETTERS. The Packet Rates which may be sent at the Post Office. The Ship Rates are the same as the Ship Rates for Colonial Letters. As regards Foreign and Colonial Letters, there is no limitation as to weight: all sent upwards, with a few exceptions, which may be learnt at the Post Office, must be paid when posted as before. Letters intended to go by Private Ship must be marked "Ship Letter." Some arrangements of Private Impressions, which are entered in the Notice, may be seen in that Department at the Post Office. As no letter is liable to being stamped, or by being created in the flag. It is particularly requested that all Letters may be fully and legibly addressed, and posted as early as convenient. January 7th, 1840.

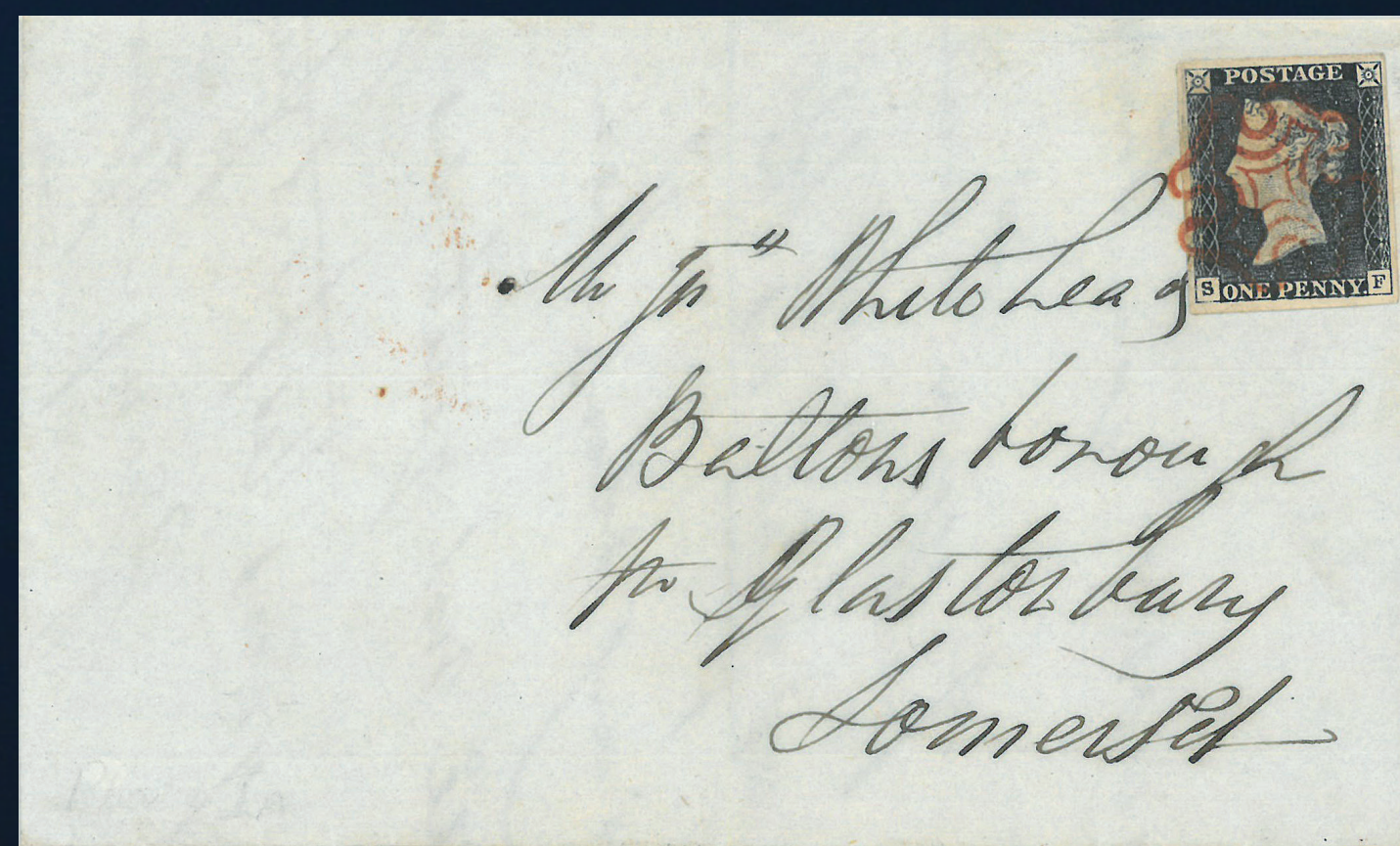
Příruční list Royal Mail Post Office Regulations s pokyny a ceníkem poštovních služeb ze 7. ledna 1840 (Soustava SI, váhový převod 1 ounce [oz] - 28,3495 g)

Royal Mail Post Office Regulations Manual with instructions and price list for postal services, 7 January 1840 (SI System, weight conversion 1 ounce [oz] - 28,3495 g)

Nepoužitá BLACK PENNY se známkovou pozicí CG

Unused BLACK PENNY with CG stamp position

1 CENT BRITISH GUIANA ČERNÁ NA PURPUROVÉ – RARITNÍ ČTYŘBLOK

1 CENT BRITISH GUIANA BLACK ON MAGENTA – A RARE BLOCK OF FOUR

Společnost Waterlow and Sons of London se pokusila vytvořit motiv známky s určitým ochranným prvkem, který by zároveň vystihoval i obchodní a přepravní význam této lokality a důležitého dopravního uzlu. Základní design se skládá z třístěžňové plachetnice tzv. TALL SHIP /vysokostěžné lodě/ s mottem kolonie „*DAMUS PATIMUS QUE VICISSIM*“ (Dáváme a hledáme na oplátku) – názvem země a hodnotou. Tento motiv provázal inspirativně i další známky, které na toto období po roce 1852 navazovaly. Motiv třístěžňové plachetnice se také objevuje na obchodních mincích-žetonech, viz níže ukázka. Obchodní mince a žetony byly v té době hodně populární, neboť nahrazovaly v této oblasti papírová platidla, která se velmi často v dusném a vlhkém přímořském podnebí ničila a jejich kvalita byla nestálá.

1838 - Britská Guyana, 1 stiver, motiv Britannia sedící na obchodním balíku v levé ruce držící ceduceus (symbol obchodu a vyjednávání) a v pravé palmovou ratolest (symbol vítání krále a poutníků) a vyhlížející vlevo dole třístěžňovou obchodní plachetnici.

1838 - British Guiana, 1 stiver, motiv of Britannia sitting on a trade parcel in her left hand holding a ceduceus (symbol of trade and negotiation) and in the right a palm branch (symbol of welcoming the king and pilgrims) and looking down to the left a three-masted trading sailboat.

Design

Design vznikl ohnutím měděného tiskařského pravidla do hrubého kruhu, do jehož vnitřní části byl vložen nápis „BRITISH GUIANA“ a doprostřed byla rovnou čarou umístěna hodnota. Pro usnadnění identifikace byla každá hodnota vytištěna na jiném barevném papíře a kvůli obavám, že známky budou relativně snadno kopírovatelné, musela být každá parafovaná poštovním úředníkem. Známky se používaly od 1. července 1850. Při hledání profesionálnějšího (a bezpečnějšího) designu se společnost Waterlow and Sons of London zabývala návrhem a tiskem dvou hodnot, 1 cent a 4 centy. Ačkoliv Waterlow později patřil k předním světovým tiskařům známek, sám nebyl v umění výroby známek v té době zkušený a vytvořil poměrně základní design, skládající se z třístěžňové plachetnice s mottem kolonie „*DAMUS PATIMUS QUE VICISSIM*“, názvem země a hodnotou. Pravděpodobným důkazem Waterlowsovy nezkušenosti je skutečnost, že druhé slovo hesla bylo chybně napsáno, a to „*PATIMUS*“. Plachetnice zůstala klíčovým prvkem známek Britské Guyany až do roku 1934, kdy Waterlow vytiskl krásnou sadu obrazových návrhů pro kolonii. První známky Waterlow byly vydány 1. ledna 1852, a přestože bylo upuštěno od požadavku podepsat každou známku, barevné papíry zůstaly zachovány; purpurová za 1 cent a tmavě modrá za 4 centy. Následující rok Waterlow vytvořil poněkud sofistikovanější design s plachetnicí v oválném rámečku obsahujícím motto – tentokrát s pravopisem druhého slova opraveného na „*PETIMUS*“. Tento návrh byl několikrát vytištěn, dokud nebyl v roce 1860 nahrazen velmi podobným, tentokrát zobrazujícím loď plující směrem vpravo namísto vlevo.

The design

The 'design' was created by bending a length of copper printer's rule into a rough circle, setting 'BRITISH GUIANA' around the inside and placing the value in a straight line across the centre. For ease of identification, each value was printed on a different coloured paper, and due to concerns that the stamps would be relatively easy to copy, each had to be initialed by a postal official. The stamps were in use from 1 July 1850. In search of a more professional (and secure) design, Waterlow and Sons of London set about designing and printing two values, the 1 cent and the 4 cent. Although Waterlow later became one of the world's leading stamp printers, he himself was inexperienced in the art of stamp making at the time and created a fairly basic design, consisting of a three-masted sailing ship with the colony's motto "DAMUS PATIMUS QUE VICISSIM", the name and by land value. A likely proof of Waterlow's inexperience is the fact that the second word of the password was misspelled as "PATIMUS". The sailboat remained a key feature of British Guiana stamps until 1934, when Waterlow printed a fine set of pictorial designs for the colony. The first Waterlow stamps were issued on 1 January 1852, and although the requirement to sign each stamp was dropped, the coloured papers were retained; magenta for 1 cent and dark blue for 4 cents. The following year Waterlow created a slightly more sophisticated design with a sailing ship in an oval frame containing the motto – this time with the spelling of the second word corrected to "PETIMUS". This design went through several printings until it was replaced in 1860 by a very similar one, this time showing a ship sailing to the right of the stamp instead of to the left.

1852, 1 cent černý na purpurové

1852, 4 centy černý na tmavě modré

1853, 1 cent vermilion

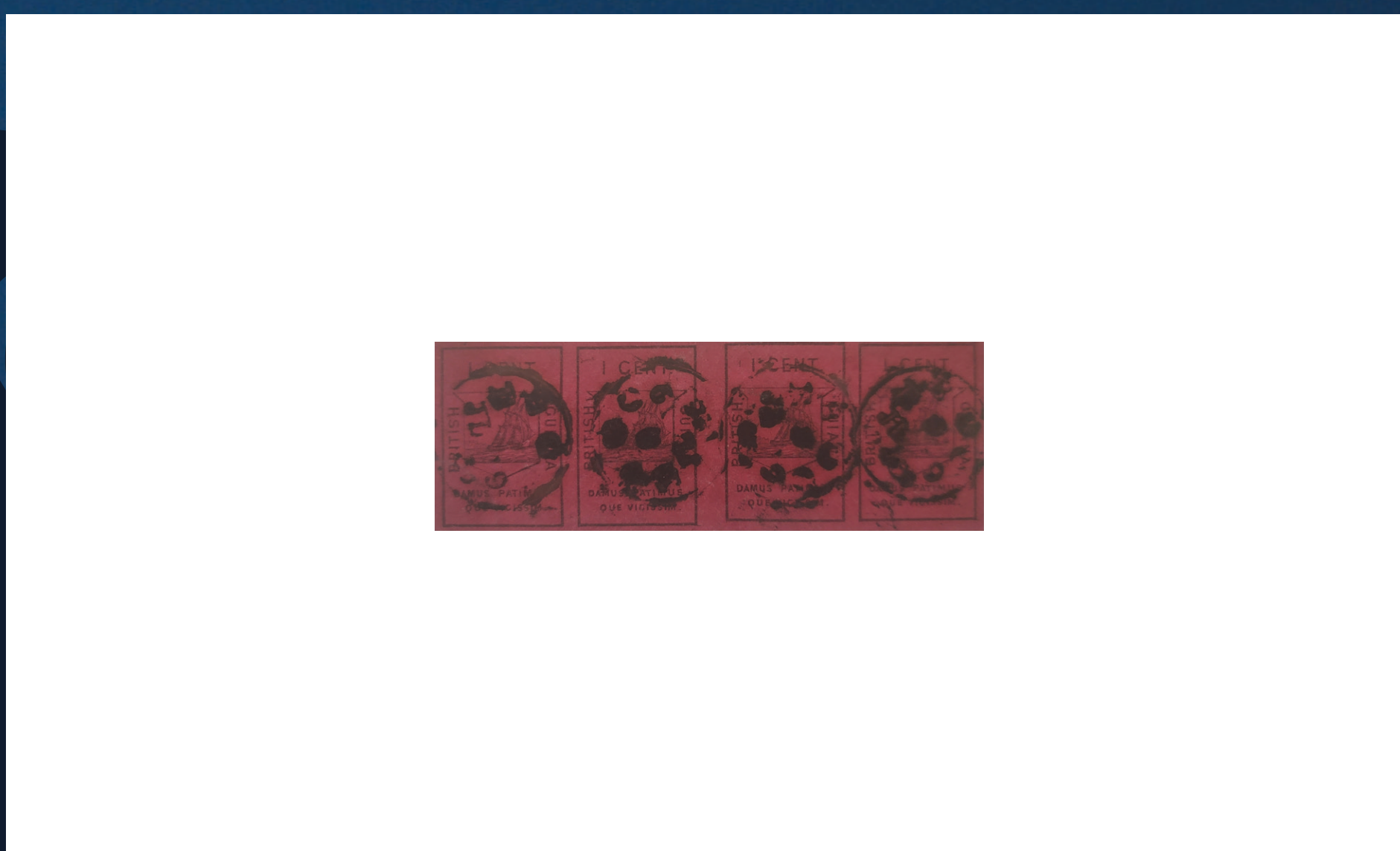
1853, 4 centy tmavě modrá

1852, 1 cent black on purple

1852, 4 cent black on dark blue

1853, 1 cent vermilion

1853, 4 cent dark blue

1852 Waterlow 1 cent černá na purpurové, typy Ia-Ila-Ilb-Ilb, celá vodorovná řada čtyř použitých známek s datovým razítkem vesnice na východním pobřeží 19. července 1852 (místo odeslání s největší pravděpodobností MAHAICA), velmi jasná barva, s velkými okraji. Extrémně vzácný mnohonásobný arch (Townsend uvádí čtyři známé proužky, ukazuje všechny čtyři podtypy).

1852 Waterlow 1 cent black on magenta, types Ia-Ila-Ilb-Ilb, full horizontal row of four used East Coast village dated 19 July 1852 (post most likely MAHAICA), remarkably mint colour with large margins. Extremely rare multiple sheet (Townsend lists four known strips, showing all four subtypes).

Rytcová chyba

Nová vnitrozemská poštovní služba Britské Guyany byla přijata s nadšením, ale nakonec se ukázala jako nepopulární kvůli systému poplatků podle vzdálenosti. Dne 27. prosince 1851 oznámil poštovník Dalton, že v novém roce přechází poštovní úřad kolonie na strukturu poplatků založenou na hmotnosti. Bez ohledu na vzdálenost jejich místa určení, by dopisy vážící méně než půl unce vyžadovaly poštovné ve výši čtyř centů; méně než unce osm centů, přičemž každá další unce vyžaduje další čtyři centy poštovného. V roce 1852 byly také vydány nové známky – první, které byly kolonii dodány z anglické pevniny. Byly vyrobeny společností Waterlow and Sons Limited.

Velké svislé obdélníkové známky měly dvě hodnoty a byly vytištěny litograficky: pro každou hodnotu byly vyryty dvě měděné raznice a jejich otisky byly vytištěny na papíře a poté přeneseny na litografický kámen. Jeden cent byl vytištěn černě na purpurovém papíře, čtyři centy černě na tmavě modrém papíře. Chyba Patimus vs. Petimus v mottu kolonie byla chybou rytce v Anglii. Známky, i když poněkud hrubě vytištěné, byly mnohem lepší než předcházející emise. Zůstaly v oběhu méně než dva roky, poté byly nahrazeny jemně rytým Waterlowovým barevným vydáním z roku 1853.

Bylo životně důležité, aby koloniální poštovníci, kteří obstarávali známky z Velké Británie, zajistili v místě distribuce dostatečné zásoby, aby vše bylo objednáno i v dostatečném předstihu, tak, aby bylo možné realizovat rychle a kvalitně výrobu a tisk známek s následnou distribucí. Soudě podle toho, kolikrát se pošta v Britské Guianě musela uchýlit k místně produkováným provizorním produkcím, v tom nebyli příliš dobří. Poprvé došly zásoby v roce 1856, kdy byly úřady nuceny vrátit se do úředního věstníku, aby otisky prozatímní vydání (bývaly Royal Gazette mezitím změnil svůj název). Prvky designu byly spíše podobné výrobě Waterlow z roku 1852, s plachetnicí a mottem v obdélníkovém rámu a názvem země a hodnotou kolem vnější strany. Stejně jako jejich předchůdci Waterlow, byly známky vytištěny na barevném papíře, i když kupodivu byl 4 cent zpočátku vytištěn na červeném (purpurovém nebo růžovém) papíře a teprve později (od srpna) na modrém. Kvůli obavám z padělání byli poštovní úředníci instruováni, aby uvedli všechny příklady. Hodnota 4 centy byla známa od doby vydání, ale nyní slavná, černá na purpurové barvě ONE CENT byla rozpoznána až o několik let později a její příběh se nakonec stal jedním z nejznámějších ve filatelii.

Engraver's error

British Guiana's new inland postal service was enthusiastically received, but ultimately proved unpopular due to the system of distance charges. On 27 December 1851, Postmaster Dalton announced that the colony's post office was switching to a fee structure based on weight in the new year. Regardless of the distance of their delivery, letters weighing less than half an ounce would require postage of four cents; less than eight cents an ounce, each additional ounce requiring an additional four cents postage. New stamps were also issued in 1852 – the first to be supplied to the colony from the English mainland. They were produced by Waterlow and Sons Limited.

The large vertical rectangular stamps had two values and were printed by lithography: two copper punches were engraved for each value and their impressions were taken on paper and then transferred to a lithographic stone. One cent was printed in black on magenta paper, four cents in black on dark blue. Error Patimus vs. Petimus in the colony's motto was an engraver's error in England. The stamps, although somewhat crudely printed, were far better than the issues they replaced. They remained in circulation for less than two years when they were replaced by Waterlow's finely engraved colour edition of 1853.

It was vital that the colonial postmasters who procured the stamps from Great Britain ensure, that there was sufficient stock at the point of distribution, so that everything was ordered well in advance, so that fast and high quality production and printing followed by distribution could be carried out. Judging by the number of times the post office in British Guiana had to resort to locally produced makeshifts, they weren't very good at it. Supplies first ran out in 1856, when the authorities were forced to return to the Official Gazette to print a provisional edition (the former Royal Gazette had since changed its name). The design elements were rather similar to the Waterlow production of 1852, with a sailing ship and motto in a rectangular frame and the country's name and value around the outside. Like their Waterlow predecessors, the stamps were printed on coloured paper, although curiously the 4 cent was initially printed on red (magenta or pink) paper and only later (from August) on blue. Because of counterfeiting concerns, postal officials were instructed to list all examples. The value of the 4 cent was known from the time of issue, but the now famous black on magenta ONE CENT was not recognized until several years later, and its story eventually became one of the most famous in philately.

Mapa Britské Guyany
1 – oblast Georgetownu
2 – oblast Mahaica

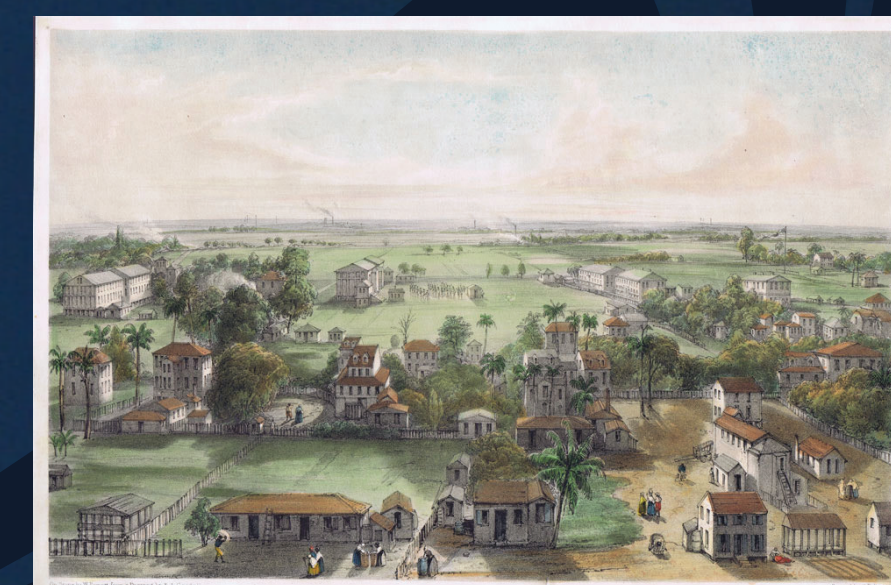
Map of British Guiana
1 – Georgetown area
2 – Mahaica area

Waterlow and Sons of London attempted to create a stamp motif with a certain protective element that would also reflect the commercial and transport importance of this location and important transport hub. The basic design consists of a three-masted sailing ship called TALL SHIP with the motto of the colony "DAMUS PATIMUS QUE VICISSIM" (We give and seek in return), name of the country and value. This motif inspired other stamps that followed this period after 1852. The three-masted sailing ship motif also appears on trading coins-tokens, see sample below. Trade coins and tokens were very popular at the time, as they replaced paper currency in the area, which was very often destroyed in the humid maritime climate, hence their quality was unstable.

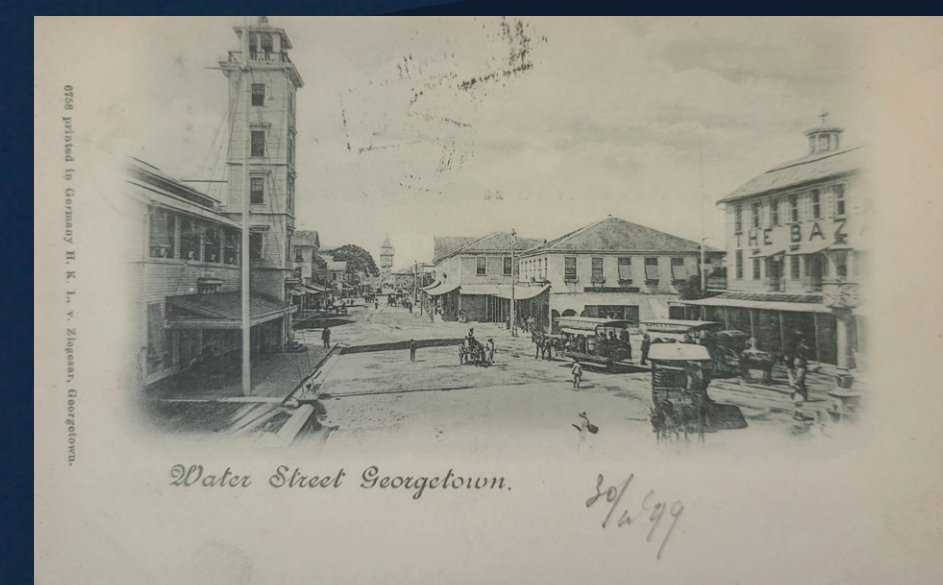
První známky Britské Guyany byly hrubě vytištěny v kancelářích Royal Gazette v Georgetownu, hlavním městě kolonie.

The first stamps of British Guiana were crudely printed at the Royal Gazette offices in Georgetown, the capital of the colony.

Litografie Georgetownu, Demerara, Britská Guiana, podle kresby F. A. Goodalla

Lithograph of Georgetown, Demerara, British Guiana, from a drawing by F. A. Goodall

Georgetown, Britská Guiana ulice s poštovním úřadem

Georgetown, British Guiana street with post office

Součástí nejslavnějších sbírek

Hrabě Phillip Ferrari de La Renotière byl rakouský šlechtic žijící ve Francii. Svůj život zasvětil filatelii a shromáždil největší a nejobsáhlejší sbírku známek, jaká kdy byla shromážděna. Měl zvláštní zálibu v legendárních raritách a mezi své akvizice shromáždil sedm mauricijských známek Post Office z roku 1847, nepoužitou havajskou misionářskou známku z roku 1851 a švédskou Treskilling Yellow Error z roku 1855. Ferrari také ve svých sbírkách vlastnil mimochodem i výše prezentovaný exponát 4 blok 1852 One cent černá na purpurové a také slavnou One cent černá na purpurové z roku 1856. Samotářský Ferrari nikdy nevystavil tyto známky a dlouho se věřilo, že známky nikdy neopustily jeho pokoje v Hôtel Matignon. Ferrari zemřel v roce 1917, jeho úmyslem bylo odkázat svou sbírku Poštovnímu muzeu v Berlíně. Byla však zkonfiskována francouzskou vládou jako součást německých válečných reparací a prodána v sérii aukcí mezi červnem 1921 a listopadem 1925.

Alfred H. Caspary z New Yorku byl filatelista zodpovědný za sestavení jedné z nejlepších sbírek poštovních známek Spojených států. Působil také na řadě filatelických postech ve Spojených státech a v Anglii, byl to znalec o němž se říká, že vlastnil nejcnější sbírku klasických známek světa, jaká kdy vznikla, a měl o nich bezkonkurenční znalosti. Caspary byl zapsán na seznam významných filatelistů v roce 1953.

Maurice Jean Marie Burrus byl alsaský tabákový magnát, politik a filatelista. Pocházel z Alsaska, ale žil ve Švýcarsku. V roce 1930 byl poslancem francouzského parlamentu. Jeho sbírka známek byla považována za jednu z největších, jaká kdy byla sestavena. Sbírkou zahrnovala některé z nejzácnějších známek na světě.

Part of the most famous collections

Count Phillip Ferrari de La Renotière (11 January 1850 – 20 May 1917) was an Austrian nobleman living in France. He devoted his life to philately and amassed the largest and most comprehensive stamp collection ever assembled. He had a particular fondness for legendary rarities and counted among his acquisitions seven Mauritius "Post Office" stamps from 1847, an unused Hawaiian Missionary stamp from 1851 and a Swedish Treskilling Yellow Error from 1855. Incidentally, Ferrari also owned in his collections the Exhibit 4 Block 1852 One-Cent Black on Magenta, as well as the famous One-Cent Black on Magenta from 1856. The reclusive Ferrari never issued these stamps, and it was long believed that the stamps never left his rooms at the Hôtel Matignon. Ferrari died in 1917, his intention being to bequeath his collection to the Postal Museum in Berlin. However, it was confiscated by the French government as part of German war reparations and sold in a series of auctions between June 1921 and November 1925.

Alfred H. Caspary (1877–1955) of New York was a philatelist responsible for amassing one of the finest collections of United States postage stamps. He also held a number of philatelic posts in the United States and England, a "connoisseur" said to have "possessed the world's most valuable collection of classic stamps ever created and had an unrivaled knowledge of them". Caspary was included in the list of important philatelists in 1953.

Maurice Jean Marie Burrus (8 March 1882 – 5 December 1959) was an Alsatian tobacco magnate, politician and philatelist. He was from Alsace but lived in Switzerland. In 1930 he was a member of the French Parliament. His stamp collection was considered one of the largest ever assembled. The collection included some of the rarest stamps in the world.

Phillip Ferrari de La Renotière (1850–1917)

Alfred H. Caspary (1877–1955)

Maurice Jean Marie Burrus (1882–1959)

JEDNA Z NEJVZÁCNĚJŠÍCH POŠTOVNÍCH CELISTVOSTÍ NĚMECKÉ KOLONIÁLNÍ ŘÍŠE

ONE OF THE RAREST POSTAL COVERS OF THE GERMAN COLONIAL EMPIRE

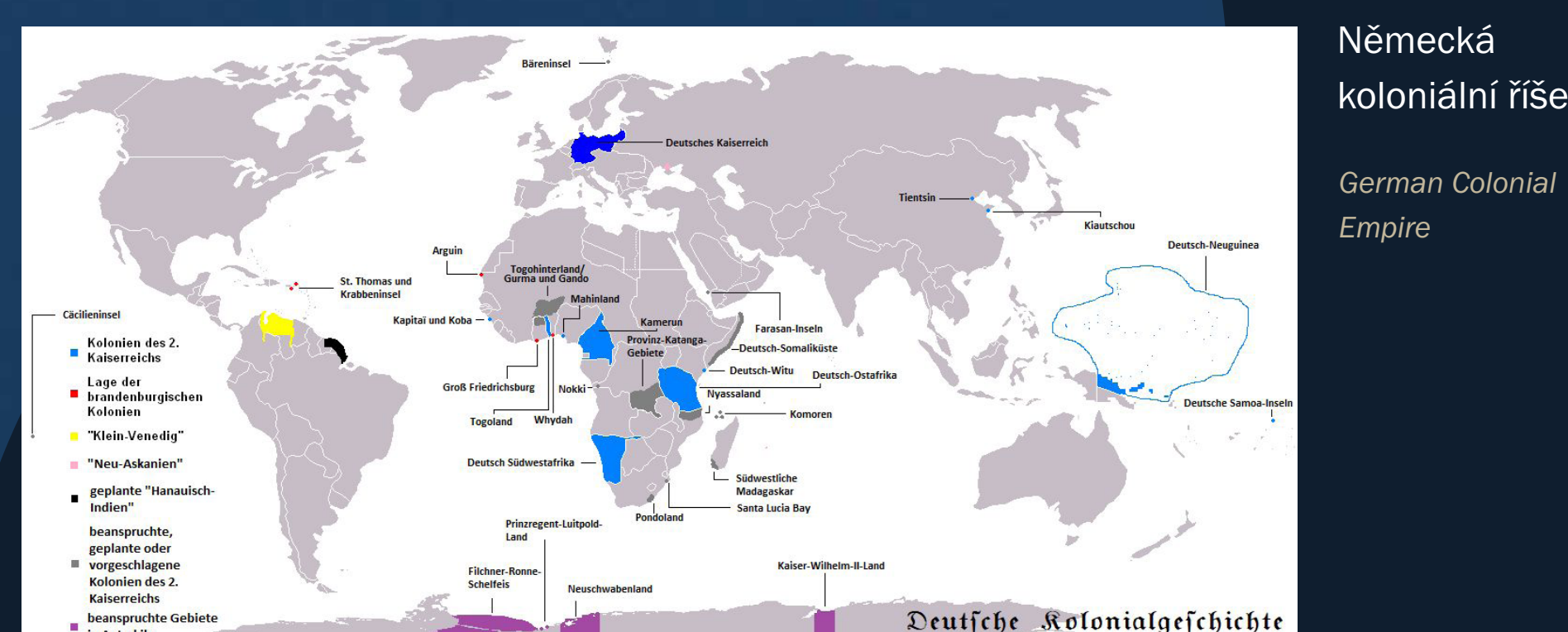
Německá koloniální říše

The German Colonial Empire

V roce 1871 vzniklo sjednocením staroněmeckých států Německé císařství. Prvním císařem se stal Vilém I. a prvním říšským kancléřem Otto von Bismarck, někdejší první ministr Pruska. Bismarck neměl po vzniku císařství příliš velké koloniální ambice, protože nevěřil v hospodářský přínos kolonií a zároveň se obával možných politických nesnází a komplikací. Teprve rok 1884 lze považovat za začátek vzniku německé koloniální říše, kdy Bismarck vyslovil souhlas s přijetím majetků německých obchodníků v Africe pod státní ochranu Německé říše. S nástupem k moci německého císaře Viléma II. v roce 1890 došlo k nastolení politiky upřednostňující národní německou prestiž a s tím spojenou německou expanzí a značné rozšíření německé koloniální říše, obzvláště pak v oblasti Tichomoří. Prakticky všechny německé kolonie byly z ekonomického pohledu prodělečné. Až na počátku 19. století se začaly objevovat první výnosy, ty však byly záhy přerušeny začátkem první světové války. V roce 1918 Německo kapitulovalo a na základě Versailleské smlouvy ztratilo všechny kolonie, které si mezi sebou rozdělily vítězné mocnosti.

The German Empire was formed by the union of the old German states in 1871. Wilhelm I. became the first emperor and Otto von Bismarck, former First Minister of Prussia became the first Reich Chancellor. Bismarck had no great colonial ambitions after the formation of the Empire, because he did not believe in the economic benefits of the colonies, and at the same time, he feared possible political difficulties and complications. The year 1884 can be considered as the beginning of the formation of the German Colonial Empire, when Bismarck agreed to accept the possessions of German traders in Africa under the state protection of the German Empire. With the rise to the power of the German Emperor William II in 1890, a policy favouring a national German identity and the associated German expansion and considerable growth of the German Colonial Empire, particularly in the Pacific region. Almost all of the German colonies were economically unprofitable. It wasn't until the early 19th century that the first revenues started to emerge, but these were soon interrupted by the beginning of the First World War. Germany capitulated in 1918, and under the Treaty of Versailles lost all the colonies, which the victorious powers had divided among themselves.

Dopis, odeslaný z Okahanji do Berlína, s nevydanou známkou první emise Německé jihozápadní Afriky na adresu německého obchodníka s filatelistickým zbožím Philippa Kosacka

Letter sent from Okahandja to Berlin with an unreleased stamp from the first emission of the German South-West Africa to the address of Philipp Kosack – German philately trader

Nevydaná známka první emise pro Německou jihozápadní Afriku s nominálem 25 feníků a přetiskem, skládajícím se ze tří slov Deutsch-Südwest-Afrika

Unreleased stamp of German South-West Africa first emission in denomination of 25 pfennige with the overprint consisted of three words Deutsch-Südwest-Afrika

Nevydaná známka první emise pro Německou jihozápadní Afriku s nominálem 50 feníků a přetiskem, skládajícím se ze tří slov Deutsch-Südwest-Afrika

Unreleased stamp of German South-West Africa first emission in denomination of 50 pfennige with the overprint consisted of three words Deutsch-Südwest-Afrika

Známka druhé emise pro Německou jihozápadní Afriku s nominálem 25 feníků a přetiskem, skládajícím se ze dvou slov Deutsch-Südwestafrika

Stamp of German South-West Africa second emission in denomination of 25 pfennige with the overprint consisted of two words Deutsch-Südwestafrika

Známka druhé emise pro Německou jihozápadní Afriku s nominálem 50 feníků a přetiskem, skládajícím se ze dvou slov Deutsch-Südwestafrika

Stamp of German South-West Africa second emission in denomination of 50 pfennige with the overprint consisted of two words Deutsch-Südwestafrika

Poštovní úřady a poštovní známky v Německé jihozápadní Africe

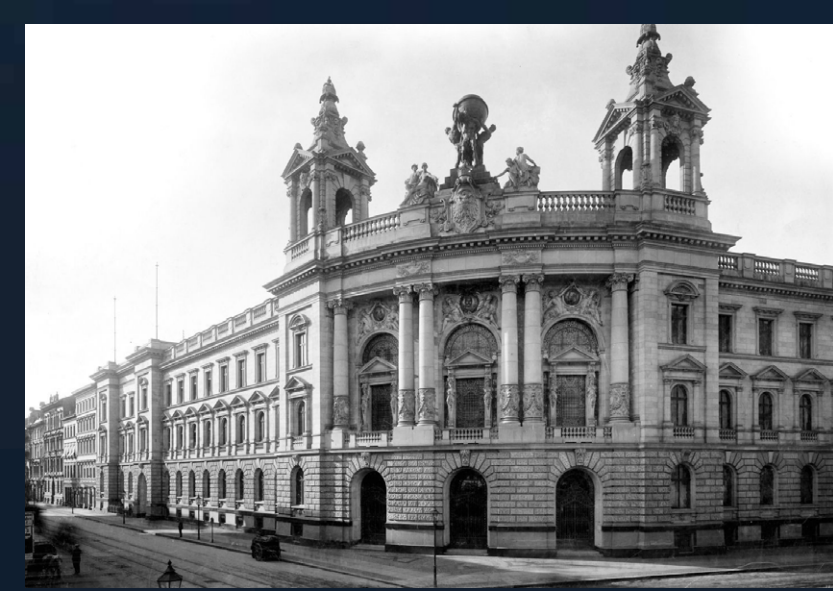
Říšská pošta byla zastoupena v Německé jihozápadní Africe od 7. července 1888. Nejprve zde byly používány poštovní známky Německé říšské pošty s vyobrazením říšské orlice a koruny a lze je rozpoznat pouze podle odpovídajících razítek (Windhoek, Otjimbingue a Swakopmund). V letech 1897 a 1898 bylo zavedeno používání známek s vyobrazením říšské orlice a koruny s nápisem Deutsch Südwest Afrika umístěného na každé známce diagonálně. Následně pak od roku 1900 byly vydávány vlastní známky s vyobrazením císařské jachty S.M.S. Hohenzollern. Doručování listovních zásilek do Německé jihozápadní Afriky, do ústí řeky Swakop (přístav Swakopmund) trvalo 24 až 26 dní, do přístavu Lüderitz ještě o dva dny déle. Příležitost k odeslání listovních zásilek do Německé jihozápadní Afriky se nabízela přibližně 5krát měsíčně.

První přetisková emise vyšla v roce 1897 ve čtyřech nominálních hodnotách – 3, 5, 10 a 20 feníků. Přetisk se skládal ze tří slov Deutsch-Südwest-Afrika. Zároveň byly připraveny ještě dvě nominální hodnoty – 25 a 50 feníků, ty se však do oběhu nedostaly a jsou považovány za oficiálně nevydané, protože hned v následujícím roce 1898 vyšla druhá přetisková emise ve všech šesti nominálních hodnotách stejných německých známek, kde se však přetisk skládal pouze ze dvou slov Deutsch-Südwestafrika.

Post Offices and Postage Stamps in German South-West Africa

The Reich post office was represented in German South-West Africa from 7 July 1888. In the beginning, the postage stamps of the German Reich's post with the image of the Reich's eagle and the crown were used there and can be recognized only through the corresponding stamps (Windhoek, Otjimbingue, and Swakopmund). In 1897 and 1898, the use of stamps with the image of the Reich's eagle and the crown with the overprint Deutsch Südwest Afrika, placed diagonally on each stamp, was introduced. Subsequently, German South-West Africa's custom stamps were issued in 1900, with the image of the Imperial yacht S. M. S. Hohenzollern. It took the mail 24 to 26 days to reach the estuary of the Swakop River (Port of Swakopmund) in German South-West Africa, and two days longer to reach the port of Lüderitz. The opportunity to send letters to German South-West Africa was offered approximately 5 times a month.

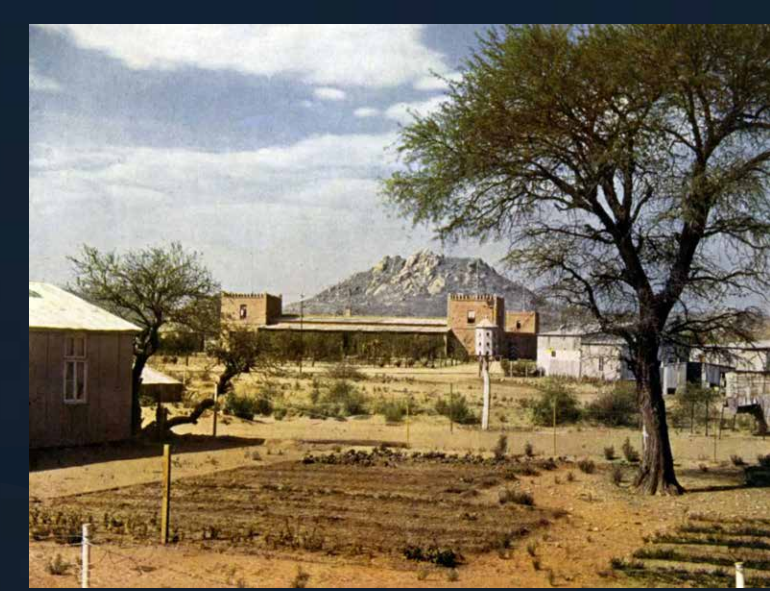
The first overprint issue was released in 1897 in four denominations – 3, 5, 10, and 20 pfennige. The overprint consisted of three words Deutsch-Südwest-Afrika. At the same time, two more denominations were prepared – 25 and 50 pfennige, but these did not enter circulation and are considered officially unissued, because in the following year, 1898, a second overprint issue was issued in all six denominations of the same German stamps, where, the overprint consisted of only two words Deutsch-Südwestafrika.

Německé říšské poštovní muzeum
German Reich Post Museum

Okahandja Poštovní úřad
Okahandja Post Office

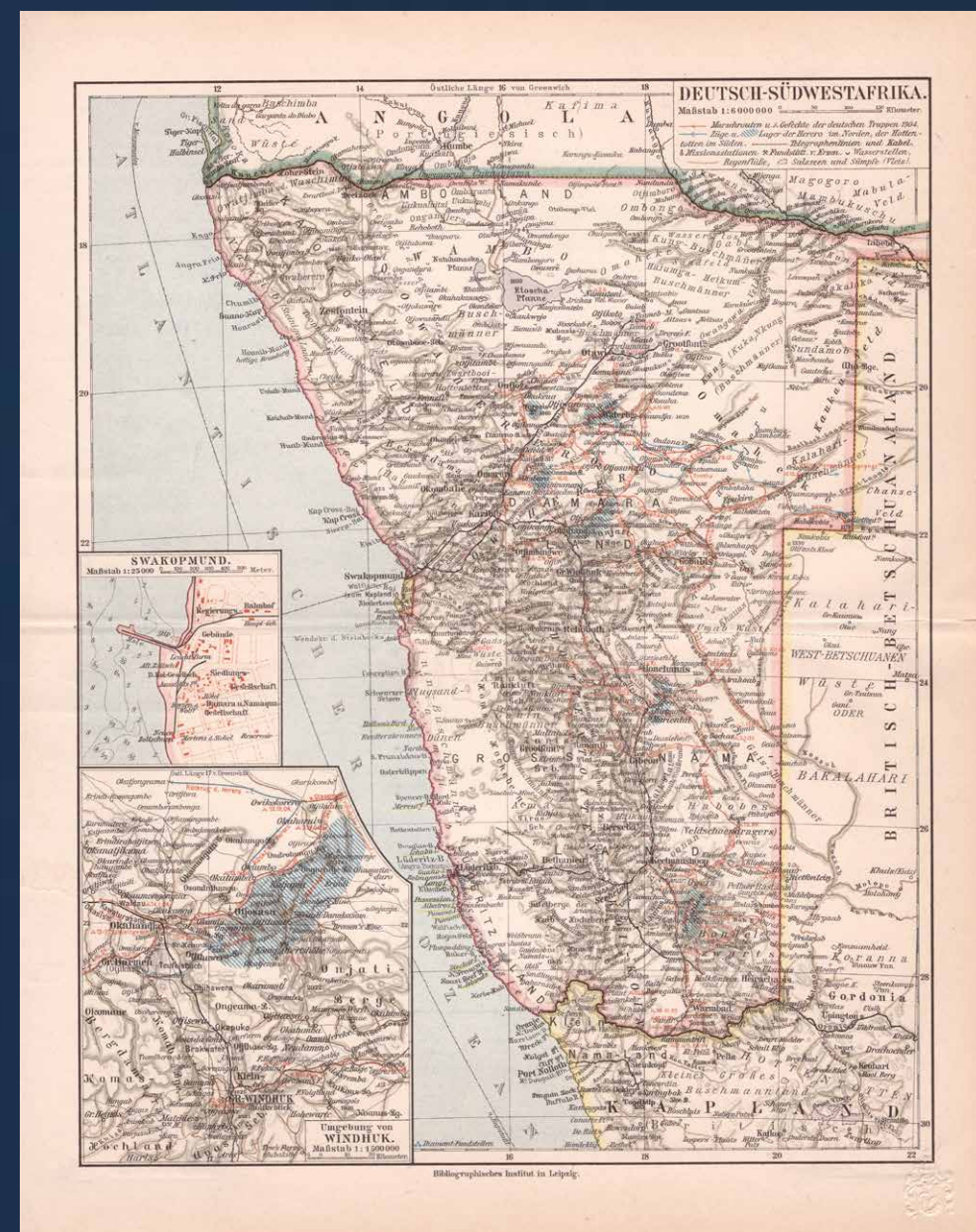
Okahandja

Obchod Philippa Kosacka v Berlíně
Philipp Kosack's shop in Berlin

Mapa Německé jihozápadní Afriky

Map of German South-West Afrika

Původní majitel území Německé jihozápadní Afriky

Original owner of German South-West Africa territory

Adolf Lüderitz
(1834–1886)

Německá jihozápadní Afrika (Deutsch-Südwestafrika)

Německý obchodník Adolf Lüderitz koupil území v oblasti Angra Pequeña od domorodého náčelníka. Po něm se také jmenuje město Lüderitz, i nedaleké pobřeží. Území bylo 24. dubna 1884 začleněno pod správu Německého císařství, aby se zabránilo možnému vlivu Velké Británie. Německá vlajka byla v Jihozápadní Africe definitivně vztyčena 7. srpna 1884. V dubnu 1885 byla založena Německá koloniální společnost pro jihozápadní Afriku (Deutsche Kolonialgesellschaft für Südwest-Afrika), která brzy koupila majetek Lüderitzovy zkrachovalé společnosti. Německá jihozápadní Afrika byla jedinou německou kolonií, kde se ve velkém počtu usidlovali němečtí osadníci. Ti byli nalákáni do kolonie ekonomickými možnostmi těžby diamantů a mědi, a také příležitostí získu v oblasti zemědělství. V roce 1902 měla kolonie 200 000 obyvatel, z nichž pouze 2 595 byli Němci. Do roku 1914 se zde usadilo dalších 9 000 německých osadníků. Po skončení první světové války se území dostalo pod britskou kontrolu a poté pod mandát jihoafrické Ligy národů. Dne 21. března 1990 se tato bývalá německá kolonie stala nezávislou zemí jménem Namibie.

German South-West Africa (Deutsch-Südwestafrika)

The German merchant Adolf Lüderitz bought the territory in the Angra Pequeña area from an indigenous chief. The town of Lüderitz and the nearby coast is named after him. The territory was incorporated under the administration of the German Empire on 24 April 1884 to avoid the possible influence of Great Britain. The German flag was finally raised in South-West Africa on 7 August 1884. The German colonial society for Southwest Africa (Deutsche Kolonialgesellschaft für Südwest-Afrika) was founded in April 1885 and soon bought the assets of Lüderitz's bankrupt company. German South-West Africa was the only German colony where German colonists settled in large numbers. They were lured to the colony by an economic opportunity in mining diamonds and copper, as well as a vision of profit in agriculture. The colony consisted of 200 000 inhabitants, of whom only 2 595 were Germans in 1902. By 1914, another 9 000 German colonists had settled there. After the end of the First World War, the territory came under British control, and afterwards under the mandate of the South African League of Nations. This former German colony has become an independent country called Namibia on 21 March 1990.

Philipp Kosack
(1869–1938)

Německý obchodník
s filatelistickým zbožím
German Philately Trader

Philipp Kosack

Philipp Kosack se narodil 7. října 1869 v Berlíně jako syn židovského výrobce doutníků. V roce 1890 otevřel svůj vlastní obchod v Neuen Königstrasse 38, kde nabízel vedle tabákových výrobků i poštovní známky. Zanedlouho si uvědomil jejich prodejní potenciál a následně se zaměřil výhradně na obchod se známkami a své působení přesunul do Burgstrasse 13. Již v roce 1891 publikoval inzeráty a od roku 1900 pořádal první velké aukce poštovních známek v Německu. V roce 1872 založen Říšské poštovní muzeum, první poštovní muzeum na světě a dnes Muzeum komunikací v Berlíně, mělo velký zájem o získání dvou nejznámějších světových známek – slavnou One Penny Red a Two Pence Blue „Post Office“ z ostrova Mauricius. Vzhledem k tomu, že muzeum nedisponovalo dostatečnými finančními prostředky k nákupu těchto rarit, obrátilo se právě na Philippa Kosacka za pomoci. Ten muzeu vyznamenal za zbytky německých koloniálních známek nabídl v roce 1901 One Penny Red a v roce 1904 za směnnou hodnotu v přepočtu 1400 liber šterlinků, resp. 28 500 zlatých marek Two Pence Blue „Post Office“.

Mezi takto získanými zbytky německých koloniálních známek byly i oficiálně nevydané 2 nominální hodnoty 25 a 50 feníků s přetiskem Deutsch-Südwest-Afrika. Philipp Kosack byl skvělý obchodník a uvědomoval si, že pokud by se mu podařilo získat některou z těchto známek na dopise, který by prošel běžným poštovním provozem, měl by v rukách absolutní raritu německé koloniální poštovní historie. Nalepil tedy známky s nominální hodnotou 50 feníků na obálku, kterou opatřil svou vlastní adresou a vypravil svého obchodního průručího do Německé jihozápadní Afriky. Ten skutečně dorazil na místo určení a dne 21. října 1901 na poštovním úřadě ve městě Okahandja dopis podal jako doporučenou zásilku. Dopis dorazil do Berlína dne 16. prosince 1901, o čemž svědčí razítko na rubové straně dopisu.

Tímto způsobem vznikla jedna z nejvzácnějších celistvostí německé koloniální říše. Není přesně známo, kolik obdobných dopisů existuje, ale odborná filatelistická literatura uvádí dva, maximálně tři exempláře.

Philipp Kosack

Philipp Kosack was born on 7 October 1869 in Berlin as the son of a Jewish cigar manufacturer. In 1890 he opened his own shop at Neuen Königstrasse 38, where he offered postage stamps in addition to tobacco products. He soon realized their sales potential, decided to focus exclusively on postage stamps, and moved his office to Burgstrasse 13. In 1891 he already published ads, and since 1900 he started organizing the first large-scale postage stamps auctions in Germany. Founded in 1872, the Reich Postal Museum, the world's first Postal Museum – and nowadays the Museum of Communications – in Berlin, was very interested in acquiring two of the most famous postage stamps – the famous One Penny Red and Two Pence Blue „Post Office“ from Mauritius Island. Since the museum did not have sufficient funds to purchase these rarities, it turned to Philipp Kosack for help. He offered the museum One Penny Red in 1901 in exchange for the remains of German colonial stamps and Two Pence Blue „Post Office“, at the exchange rate of 1 400 Pounds, or 28 500 gold Marks.

Among the remnants of German colonial stamps, he obtained two officially unissued denominations of 25 and 50 pfennige with the overprint Deutsch-Südwest-Afrika. Philipp Kosack was a great trader and he realized that if he could get any of these stamps on a cover that would go through normal postal traffic, he would have an absolute rarity of German colonial postal history in his hands. Hence he attached the stamp with a nominal value of 50 pfennige on an envelope bearing his own address, and sent out his business assistant to German South-West Africa. He indeed arrived at the destination and he submitted the cover as a registered mail at The Post Office in the city of Okahandja on 21 October, 1901. The cover arrived in Berlin on 16 December 1901, as evidenced by the stamp on the reverse side of the cover.

In this way, one of the rarest postal covers of the German colonial empire was created. It is not known exactly how many similar covers exist, but philatelic literature lists two or a maximum of three specimens.

PRVNÍ DVĚ POŠTOVNÍ ZNÁMKY SVĚTA

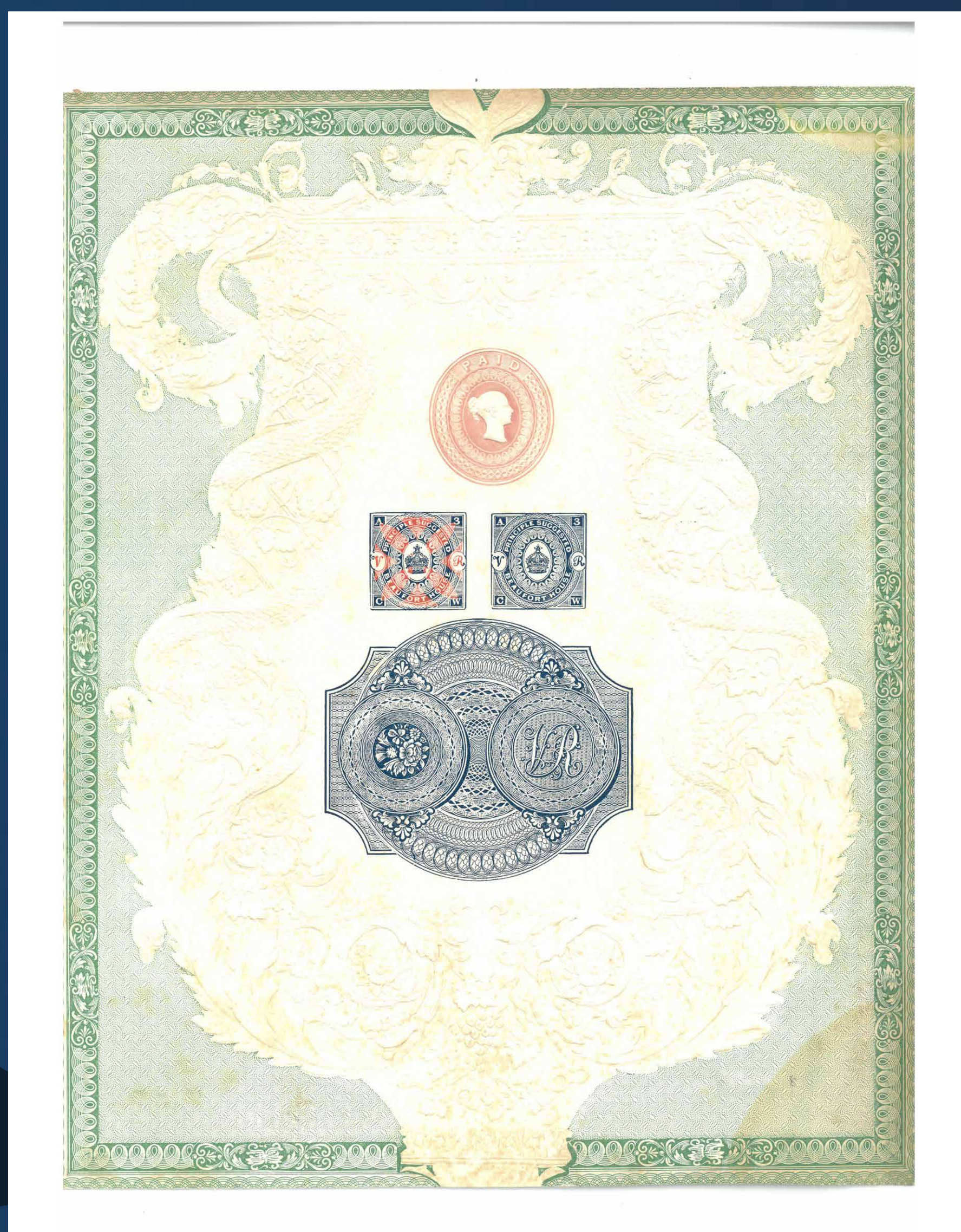
Historie

Pohled na počátek každé oblasti lidské činnosti je obvykle zajímavý, poučný a inspirativní. Vznik poštovní známky není výjimkou. Tento exponát se vrací na úplný začátek vzniku poštovní známky, konkrétně popisuje první dvě známky světa, které vznikly ve stejný den v téže zemi. Byla to právě Velká Británie, která jako první země na světě vydala poštovní známky. Stalo se tak 6. května 1840, kdy byly uvedeny do oběhu dvě známky s portrétem královny Viktorie (1819–1901), po kterých následovaly další, vždy s portrétem královny. Byl to významný krok v celosvětové poště. Tomuto historickému počínu předcházela **poštovní reforma**, která se začala ve Velké Británii prosazovat od roku 1837. V čele této reformy stál **Sir Rowland Hill** (1795–1879).

Poštovní známka

Poštovní známka od té doby garantuje jednoduchým a jednoznačným způsobem předplacenou poštovní službu. Tento princip byl postupně přijat **celým světem** a bereme ho dnes jako samozřejmost. Sami se zamyslete, na jakých jiných principech se lidstvo

tak mírumilovně a relativně rychle dokázalo shodnout a realizovat je. Poštovní známka umožnila a urychlila komunikaci mezi lidmi po celém světě. Dnes bychom s určitou nadsázkou mohli říct, že se poštovní známka stala **internetem poloviny 19. století**.

THE FIRST TWO POSTAGE STAMPS OF THE WORLD

History

The beginning of any field of human activity is usually interesting, informative and inspiring. The creation of postage stamps is no exception; in fact, it is particularly noteworthy. This exhibit takes us back to the very beginning of the postage stamp, specifically describing the first two stamps of the world, which were created on the same day in the same country. It was Great Britain that became the first country in the world to issue postage stamps. This happened on 6 May 1840, when two stamps featuring the portrait of Queen Victoria (1819–1901) were introduced into circulation. These were followed by others, each featuring the Queen's portrait. It was a significant step in worldwide mail service. This historic achievement was preceded by **postal reforms** that had been advocated in Great Britain since 1837. **Sir Rowland Hill** (1795–1879) was at the forefront of this reform.

Postage stamp

Since then, **postage stamps** have guaranteed a prepaid postal service in a simple and unambiguous manner. This principle was gradually adopted **worldwide** and is now taken for granted. Reflecting on this, we can contemplate the peaceful and relatively rapid consensus and realization achieved by humanity on these principles. The postage stamp enabled and expedited communication between people around the world. Today, one could metaphorically say that the postage stamp became the **internet of the mid-19th century**.

Postal reform and the treasury competition

To implement the postal reform, the Treasury announced a competition in October 1839 for the first postage stamp or envelope, emphasizing both aesthetic and practical aspects. Artists, individuals from scientific circles, and the general public were invited to participate. Over 2 600 designs were submitted. This exhibit showcases several significant and valuable designs presented by printer **Charles Whitting**. **Figure 1** shows the front side of a complete sheet, where Whitting employed his patented printing techniques of **embossing** (creating relief and three-dimensional shapes) and the **Congreve** method (simultaneous printing of two colours). **Figure 2** displays another three Whitting's stamp designs using the Congreve method. For the first stamp of the world, **The One Penny Black**, Whitting's contribution included **corner letters and numerals**. It was Charles Whitting's idea to place his initials in the bottom corners as a demonstration. **Charles Whitting** himself submitted over 100 designs for the first stamp of the world.

After a complex selection process, it was ultimately decided to use a **portrait of Queen Victoria** (1819–1901). The basis for this portrait was a commemorative medal struck in 1837 on the occasion of Queen Victoria's first visit to Guildhall (a ceremonial and administrative building dating back to 1440 in the centre of London) in November 1837. The medal was created by the respected neoclassical artist **William Wyon** (1795–1851). The stamp design was subsequently executed by Henry Corbould, and the engraving was carried out by Charles Heath and his son Frederick. **Two original Wyon medals, averse and reverse, are displayed here in Figure 3.**

Characteristics of the first two stamps of the world

These stamps are generally regarded as a benchmark for future designs of portrait stamps. The background of the portrait features a delicate engraving with geometric shapes. **Interestingly, these are the first stamps to feature a portrait.** This choice was intentional as a security measure against counterfeiting, as it was widely agreed at the time of their creation that facial differences are more easily detectable than mechanical or ornamental shapes. The top corners of the stamp feature a star-shaped motif, while the bottom corners contain letters indicating the position of the stamp on the sheet. The sheet consists of 240 stamps in 20 rows and 12 columns, corresponding to the **lettering horizontally from A to L and vertically from A to T**. Therefore, the sheet had a value of one pound.

Process of developing

The process of developing the first and second stamps of the world from January 1840 to March 1840 is shown in six phases in **Figure 4**.
Note: The letters for the Two Pence Blue were prepared on 7 April 1840.

These stamps are valued at one penny for letters weighing up to ½ ounce, known as **The 1840 One Penny Black**. For letters weighing over ½ ounce up to 1 ounce, a two-pence stamp was designated, known as **The 1840 Two Pence Blue**. **Both of these stamps were put into circulation on 6 May 1840, and they are the 'FIRST TWO STAMPS OF THE WORLD'.** A total of 286 700 sheets of the Penny Black were issued, which amounts to over 68.8 million stamps. The originals of the 1840 One Penny Black and the 1840 Two Pence Blue are displayed in **Figure 5**.
Note: In the future, printing plates for higher denominations consisted of a smaller number of stamps (56 stamps for 2/-, 5/-, 10/-, 40 stamps for £1, 28 stamps for £5). Only the printing plate for the ½ penny value (known as the BANTAM stamp) consisted of 480 stamps.

ONE PENNY BLACK was printed from 11 printing plates (PLATES), with the 1st printing plate having 2 versions (1a and 1b).

TWO PENCE BLUE was printed only from the 1st and 2nd plates (16 962 sheets and 10 600 sheets). A total of over 6.6 million Two Pence Blue stamps were issued, which is approximately 10 times fewer than the One Penny Black stamps. Unused Two Pence Blue stamps are very rare.

The stamps were printed by Perkins, Bacon & Co., a company experienced in printing banknotes, which relocated from the USA to England in 1819. Individual sheets of stamp paper were equipped with a watermark of the "Crown". The sheets were not perforated, and the individual stamps were either cut or trimmed from the sheet.

1840 One Penny Black - VR official

A rare **PENNY BLACK VR Official (Victoria Regina)** was produced from the modified 1st plate. It is the world's first official stamp exclusively used for franking correspondence of high offices. Officially, Penny Black VR was never put into circulation, and the exact reasons are still debated. Between 14 April 1840, and 3 June 1840, 3 471 sheets were printed, most of which were destroyed based on the decision. Today, only a few dozen copies of this stamp exist. The original Penny Black VR is shown in **Figure 6**. It is one of the most famous unreleased stamps in the world, which could have been the third stamp issued in order.
Note: It is generally stated that Penny Black VR was never put into circulation. However, in 1899, an envelope with the Penny Black VR stamp (with the letters JF) sent from London to Tebbury Gloucestershire was discovered, with the cancellation mark JY-3 1840.

Block structures

It is not known to exist a complete unused sheet of PENNY BLACK in private ownership. If it did exist, its estimated value would be over 10 million US dollars. However, **blocks of these first stamps, whether unused or used, including their usage on letters, do exist.** Selected rare items are also part of this exhibit in **Figures 6, 7, 8.**

Poštovní reforma a soutěž na první poštovní známku

Pro realizaci poštovní reformy ministerstvo financí (Treasury) vyhlásilo v říjnu 1839 soutěž na první poštovní známku nebo obálku se zvláštním důrazem jak na estetické, tak praktické aspekty. Byli osloveni umělci, lidé z vědeckých kruhů a široká veřejnost. Celkem bylo přijato přes 2 600 návrhů. V tomto exponátu je ukázka několika významných a přínosných návrhů, které předložil tiskař **Charles Whitting**. Na **obrázku 6. 1.** je přední strana kompletního archu, kde Whitting použil svoje patentované tiskářské techniky **embossing** (vytvoření reliéfu a vzniku 3 - dimenzionálního útvaru) a metodu **Congreve** (současného tisku dvou barev). Na **obrázku 6. 2.** jsou tři další Whittingovy návrhy známek vzniklé metodou Congreve. Pro první známku světa – **The One Penny Black** – je Whittingovým přínosem známka se znaky (písmena a číselce v rožích). Byla to myšlenka právě Charlese Whittinga, který na ukázkou do spodních rohů umístil své iniciály. Charles Whitting sám předložil na první známku světa více než 100 návrhů.

Po složitém výběrovém procesu bylo nakonec rozhodnuto použít **podobiznu královny Viktorie** (1819–1901). Jako podklad sloužil portrét na pamětní medaili, vyražené v roce 1837 při příležitosti první návštěvy královny Viktorie v Guildhall (ceremoniální a administrativní budova z roku 1440 v centru Londýna), v Londýnském City v listopadu 1837. Tvůrcem medaile byl respektovaný **neoklasičtí umělec William Wyon** (1795–1851). Návrh na známku následně provedl Henry Corbould a vlastní rytinu vyhotovili Charles Heath a jeho syn Frederick. **Dva originály Wyonovy medaile jsou zde vystaveny (avers a revers) na obrázku 6. 3.**

Charakteristika prvních dvou známek světa

Tyto známky jsou obecně považovány za **májitko**, jímž se máří budoucí návrhy portrétů na známkách. Na pozadí portrétu je jemná rytina s geometrickými tvary. **Shodou okolností jde o první známky s portrétem.** Ten byl zvolen záměrně jako ochranný prvek proti padělání, neboť v době vzniku této známky byla obecná shoda v tom, že odlišnost ve tváři je snáze indikovatelná než u mechanických či ornamentálních tvarů. Horní rohy známky mají hvězdicový motiv, spodní rohy obsahují písmena označující pozici známky na tiskovém archu (sheet). Arch se skládá z 240 známek ve 20 řadách a 12 sloupcích, což odpovídá **písmenovému značení (LETTERING) horizontálně A až L a vertikálně A až T**. Arch měl hodnotu jedné libry.

Proces vývoje

Proces vývoje první a současně druhé známky světa v období od ledna 1840 do března 1840 ukazuje na **šesti fázích obrázků 6. 4.** **Poznámka:** Písmena pro Two Pence Blue byla připravena 7. dubna 1840.

Jedná se o známky v hodnotě jedné penice pro dopisy o váze do ½ unce – známá jako **The 1840 One Penny Black**. Pro dopisy s váhou nad ½ unce do 1 unce byla určena známka o hodnotě dvou penic – známá jako **The 1840 Two Pence Blue**. **Obě tyto známky vstoupily v platnost dne 6. května 1840 a jsou to „PRVNÍ DVĚ ZNÁMKY SVĚTA“.** Celkem bylo vydáno 286 700 archů PENNY BLACK, tj. přes 68.8 milionu známek. Originály The 1840 One Penny Black a The 1840 Two Pence Blue jsou na tomto exponátu umístěny na **obrázku 6. 5.**

Poznámka: Tiskové desky pro vyšší hodnoty se v budoucnu skládaly z menšího počtu známek (56 známek pro 2/-, 5/-, 10/-, 40 známek pro GBP1, 28 známek pro GBP5). Pouze tisková deska pro hodnotu ½ penice (tzv. známka BANTAM) se skládala ze 480 známek.

ONE PENNY BLACK byla tištěna z 11 tiskových desek (PLATES), přičemž první tisková deska má 2 verze (1a a 1b).

TWO PENCE BLUE byla tištěna pouze z 1. a 2. desky (16 962 archů a 10 600 archů). Celkem bylo vydáno přes 6,6 milionu známek Two Pence Blue, což je **přibližně 10 x méně než známek One Penny Black**. Two Pence Blue nepoužitá je velmi vzácná.

Známky byly tištěny ve firmě Perkins, Bacon & Co. (firma, mající zkušenosti s tiskem bankovek, která přesídlila z USA do Anglie v roce 1819). Jednotlivé archy známkového papíru byly opatřeny průsvitkou „Koruna“. Archy se neperforovaly a jednotlivé známky se z archu odšťihávaly nebo odřezávaly.

1840 One Penny Black – VR Official

Z upravené 1. desky byla zhotovena i **velmi vzácná PENNY BLACK VR Official (Victoria Regina)** – první služební známka světa, určená výhradně pro frankování korespondence vysokých úřadů. Oficiálně nebyla Penny Black VR nikdy dána do oběhu, přičemž přesné důvody jsou stále diskutovány. Počínaje 14. dubnem 1840 do 3. června 1840 bylo vytištěno 3 471 archů, z nichž většina byla na základě rozhodnutí zničena. Dnes existuje pouze několik desítek kusů této známky. Originál Penny Black VR je na **obrázku 6. 5.** **Jedná se o jednu z nejslavnějších nevydaných známek světa, která mohla být jako třetí v pořadí vydaných známek světa.**

Poznámka: Všeobecně se uvádí, že Penny Black VR nebyla nikdy dána do oběhu. Přesto v roce 1899 byla objevena obálka se známkou Penny Black VR (s písmeny JF) odeslaná z Londýna do Tebbury Gloucestershire, s razítkem JY-3 1840.

Blokové struktury

Není známo, že by existoval kompletní nepoužitý arch PENNY BLACK v osobním vlastnictví. Pokud by existoval, odhaduje se jeho cena na více než 10 milionů US dolarů. Nicméně, existují **bloky těchto prvních známek, ať už nepoužitých nebo použitých, a to včetně použití na dopisech.** Vybrané raritní položky jsou součástí i tohoto exponátu na **obrázku 6. 6, 7, 8.**

- Návrh Charlese Whittinga**
Charles Whitting Design
- Návrhy Charlese Whittinga**
Charles Whitting Essays
- Originály medailí Williama Wyona (avers a revers)**
Original William Wyon Medals (Averse and Reverse)
- Šest vývojových fází 1840 One Penny Black**
Six Phases of 1840 One Penny Black Process Developing
- Zleva:**
1840 One Penny Black
1840 Two Pence Blue
1840 One Penny Black – VR Official
Rainbow Colour Trial of 1840
- Horizontální šestipáska a čtyřblok 1840 One Penny Black**
Horizontal Strip of 6 and Block of Four of 1840 One Penny Black
- Horizontální sedmipáska a čtyřblok 1840 Two Pence Blue**
Horizontal Strip of 7 and Block of Four of 1840 Two Pence Blue
- Nepoužitá svislá dvojpáska 1840 One Penny Black**
Nepoužitá horizontální trojpáska 1840 One Penny Black
Extremě vzácná osmi páska 1840 One Penny Black na dopise
Mint Vertical Strip of Two of 1840 One Penny Black
Mint Horizontal Strip of Three of 1840 One Penny Black
Extremely Rare Strip of 8 of One Penny Black on the Cover

Závěr

S vývojem prvních dvou známek vstala řada praktických otázek, které bylo nutno vyřešit. Ať už to byla volba papíru, kdy bylo nutno přejít na nižší gramáž (z 30 lbs až na 24 lbs za 500 archů papíru), nebo volba lepidla, volba ochranných prvků, odolnost barev a razítek aj. V této době se neřešila otázka dělení známek z archu 240 známek, což byl mj. úkol pro následující období. V každém případě jsou tyto dvě první známky světa – **The 1840 One Penny Black a The 1840 Two Pence Blue** považovány za ikonické a charismatické počáteční body filatelie.

Conclusion

The development of the first two stamps raised a number of practical questions that needed to be addressed. Whether it was the choice of paper, which required a transition to lower weight (from 30 lbs to 24 lbs for 500 sheets of paper), or the choice of adhesives, security features, colour fastness, and cancellations, among others. At that time, the question of dividing the stamps from a sheet of 240 stamps was not addressed, which became a task for the following period. In any case, these two first stamps of the world – **the 1840 One Penny Black and the 1840 Two Pence Blue** are considered iconic and charismatic starting points of philately.

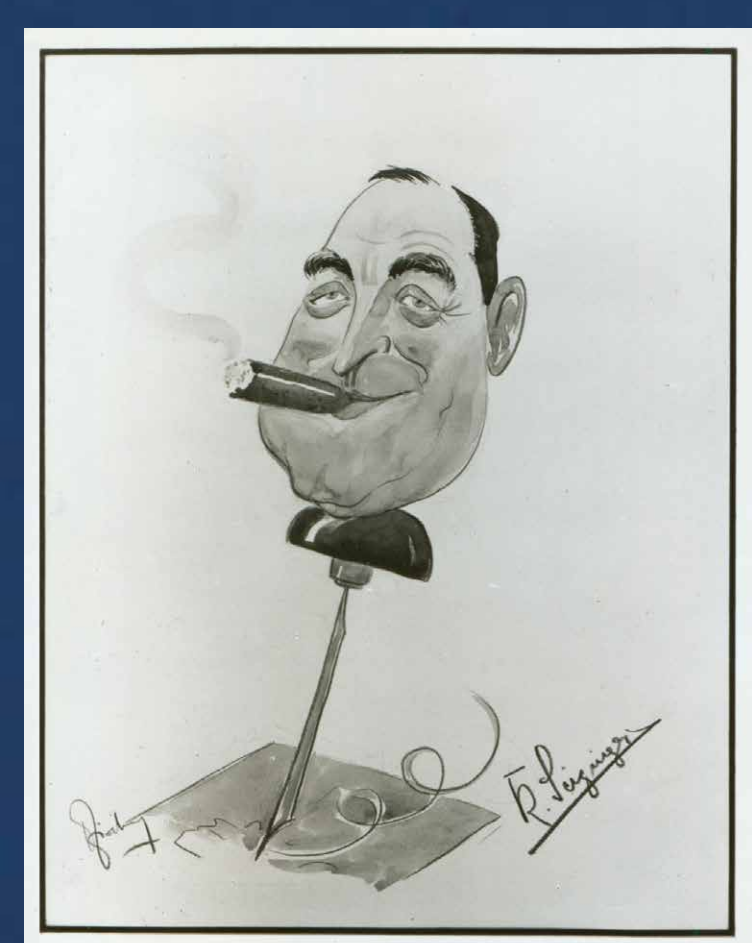
NEJVZÁCNĚJŠÍ ČESKOSLOVENSKÉ MEZIARŠÍ

Meziarší známek 3,50 Kč s vyobrazením hradu Křivoklát z roku 1932 patří mezi největší československé rarity - je známo jen v osmi exemplářích!

THE RAREST CZECHOSLOVAK GUTTER

The gutter of 3.50 Kč stamps with a depiction of Křivoklát Castle from 1932 is one of the greatest Czechoslovak rarities – only eight exemplars are known!

Autor podoby známky

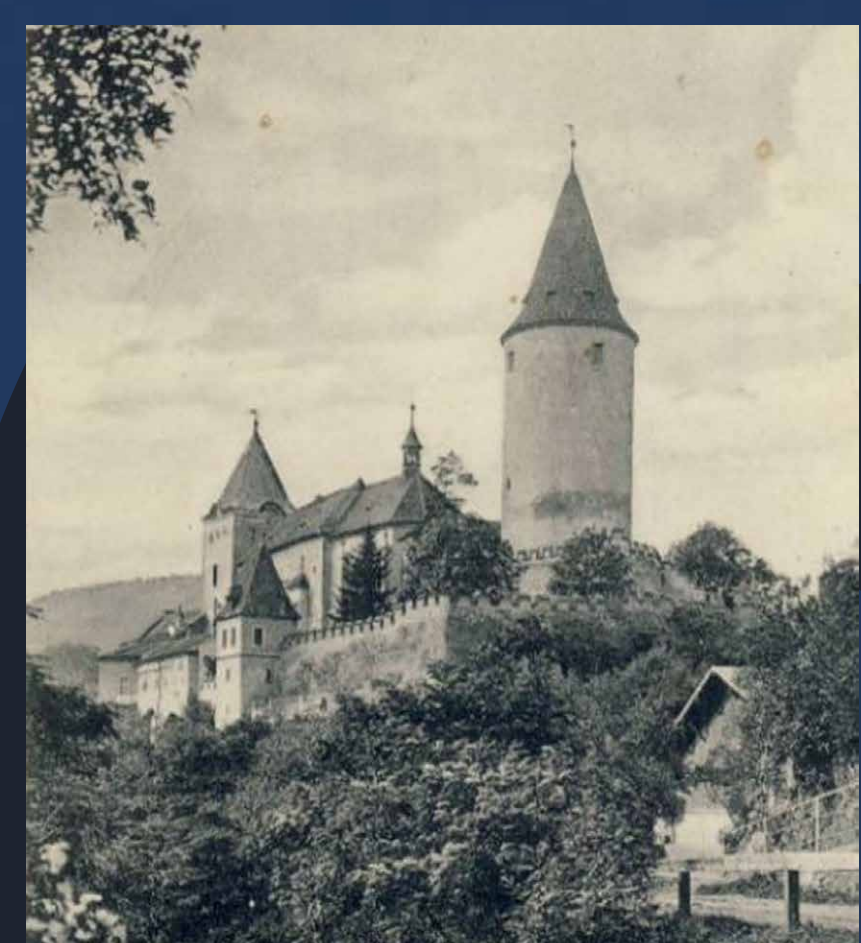
Autorem podoby známky a vůbec většiny rytin známek ČSR I byl rytec Karel Seizinger.

Author of the stamp

The author of the stamp design was the engraver Karel Seizinger. He is the author of most engravings of stamps of the First Czechoslovak Republic.

200 %

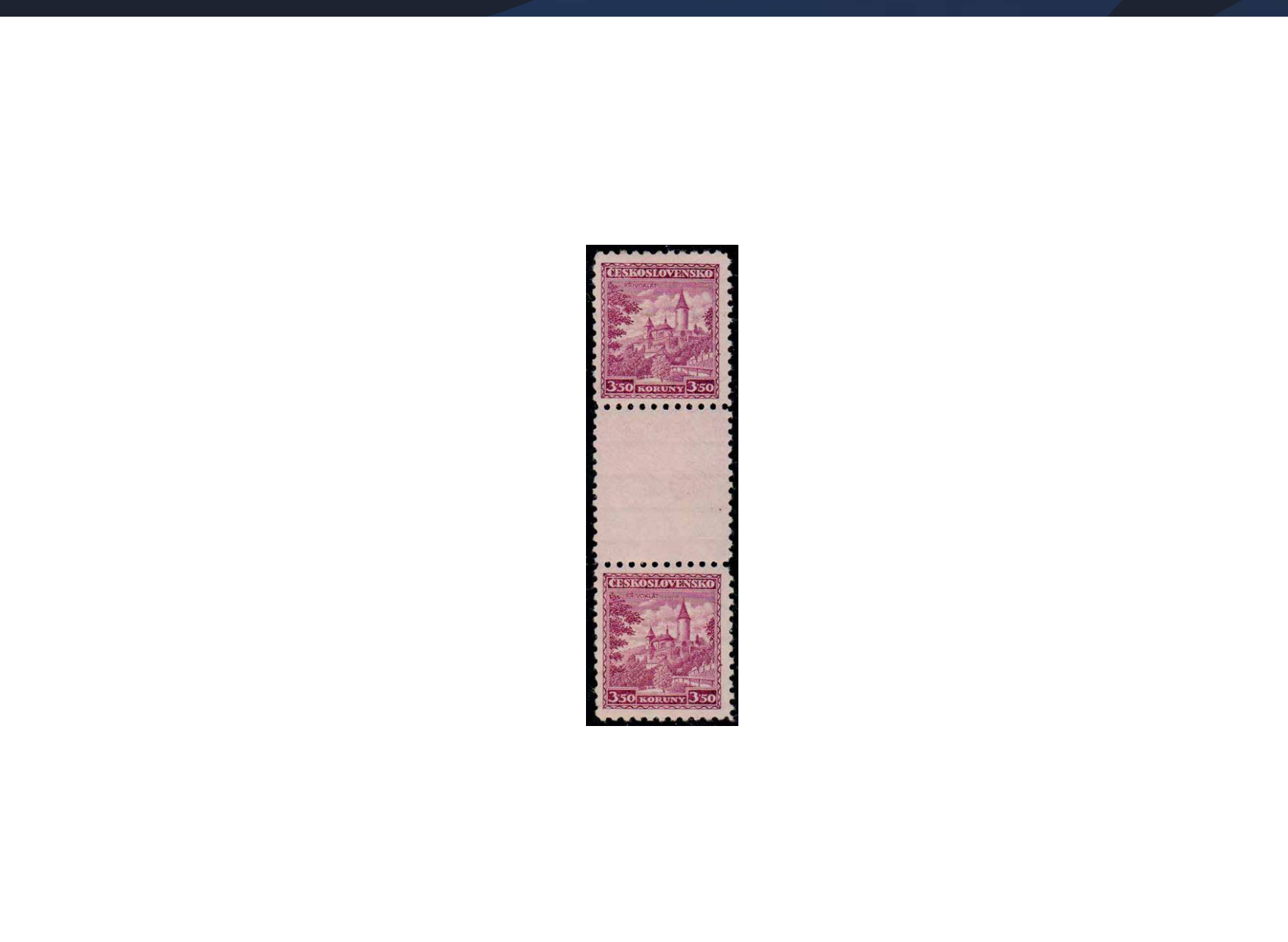

Hrad Křivoklát

Hrad Křivoklát na dobové fotografii. Karel Seizinger použil fotografii hradu jako předlohu.

Castle Křivoklát

Křivoklát Castle in a period photograph. Karel Seizinger who used a photograph of the castle Křivoklát as a model.

Otisk rytiny

Otisk původní rytiny známky s podpisem jejího autora

Imprint of the engraving

Imprint of the original engraving of the stamp with the signature of its author

Výroba známky

Emise byla vyrobena v tiskárně Česká grafická unie v Praze na rotačním tiskovém lisu Stickney.

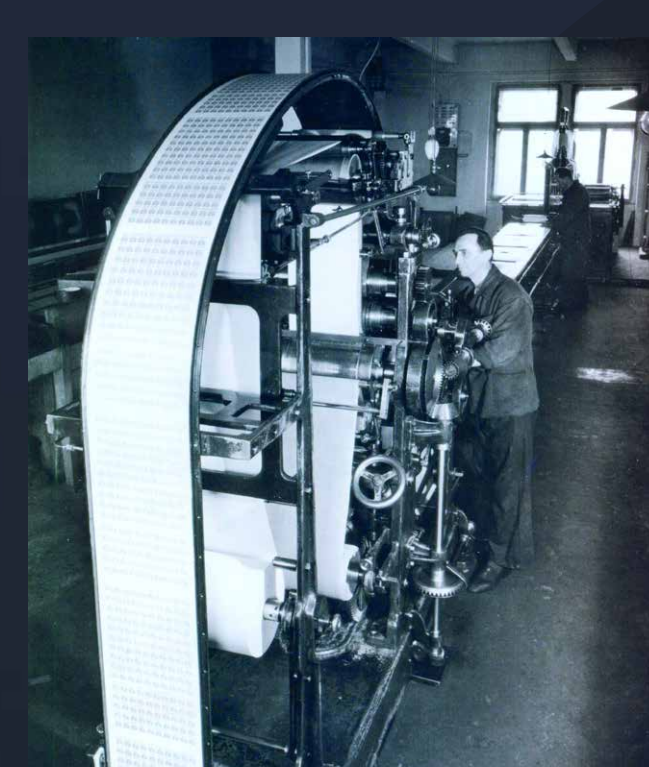
Stamp production

The issue was produced in the printing house of Česká grafická unie (Czech Graphic Union) in Prague on a Stickney rotary press.

Budova tiskárny Česká grafická unie

Building of the printing house of Česká grafická unie

Rotační lis Stickney

Stickney rotary press

Oddělení meziarším

Tiskové archy obsahovaly vždy dva archy přepážkové, oddělené meziarším. Ta byla přímo v tiskárně v polovině rozříznuta, takže se do běžné distribuce nedostala. Ještě v polovině 30. let uváděli autoři monografie Čs. známky E. Hirsch a J. Franěk: Jelikož se nerozříznuté dvojarchy nedostaly dosud ani výjimečně na veřejnost, nejsou známy známky související meziarším.

Ke sběratelům se meziarší pravděpodobně dostala jako součást reprezentačních alb používaných jako dary ministerstvem pošt a telegrafů významným osobnostem. Tato alba obsahovala i známky v úpravě odlišné od podoby v běžné distribuci.

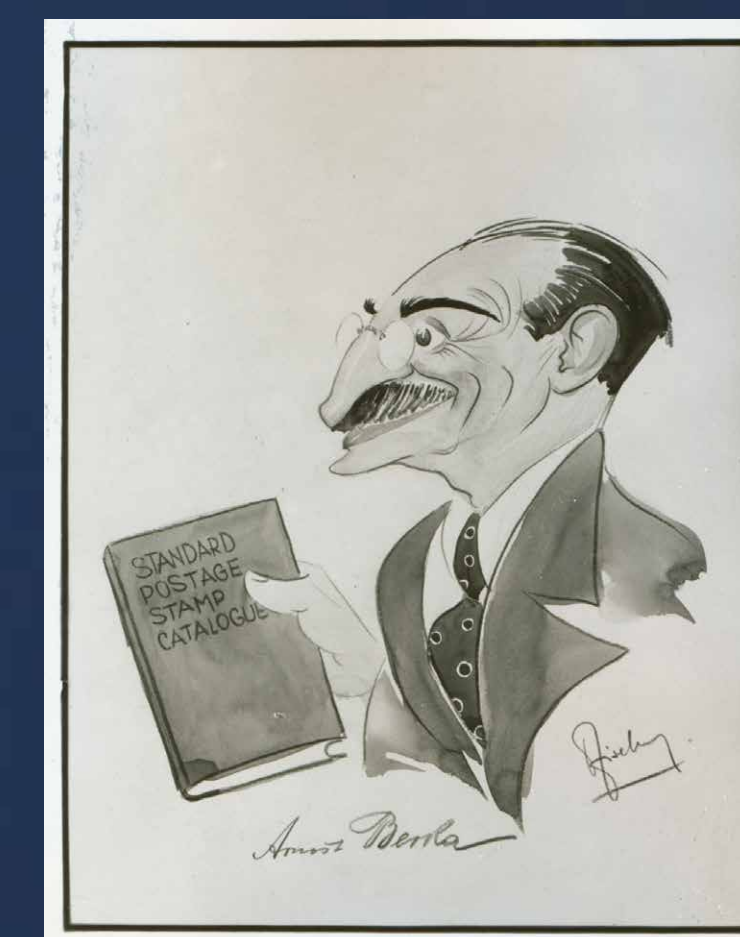
Meziarší známky Křivoklát bylo poprvé představeno širší veřejnosti na Celostátní výstavě poštovních známek Bratislava 1937 v exponátu významného sběratele a vystavovatele československých známek Arnošta Berky, a to mezi nejvýznamnějšími československými raritami.

Separation by a gutter

The printing sheets always contained two counter sheets separated by a gutter. These were cut in half directly in the printing house, so they did not get into regular distribution. As late as in the mid-1930s, the authors of the monograph Československé známky (Czechoslovak stamps), E. Hirsch and J. Franěk, stated: Since uncut double sheets have not yet been made public, even exceptionally, there are no known gutters.

Gutters probably reached collectors as part of representative albums used as gifts by the Ministry of Posts and Telegraphs to important personalities. These albums also contained stamps in a design different from the form in regular distribution.

The Křivoklát gutter was first presented to the general public at the National Exhibition of Postage Stamps Bratislava 1937, in the exhibit of the notable collector and exhibitor of Czechoslovak stamps Arnošt Berka, among the most important Czechoslovak rarities.

Významný čs. sběratel

Arnošt Berka, ředitel Družstva hospodářských lihovarů a přední československý filatelista

Leading CZ philatelist

Arnošt Berka, director of Družstvo hospodářských lihovarů (Cooperative of Economic Distilleries) and a leading Czechoslovak philatelist

Výstava 1937

Ukázka z Berkova exponátu na výstavě v Bratislavě v roce 1937, kde bylo meziarší vystaveno mezi největšími čs. raritami

Exhibition 1937

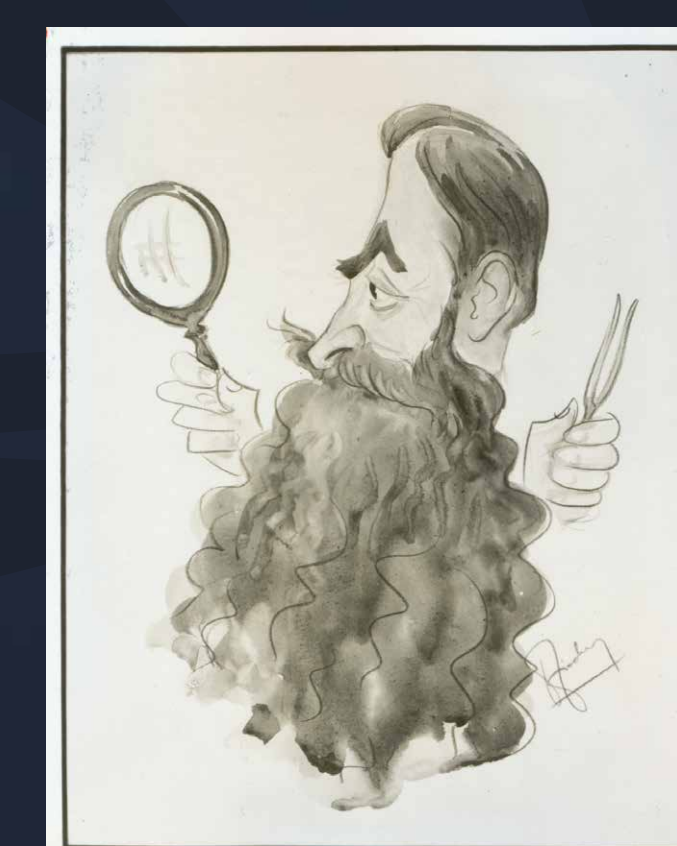
Example from Berka's exhibit at the Bratislava exhibition in 1937, where the gutter was exhibited among the greatest Czechoslovak rarities

Ověření pravosti

Pravost vystaveného meziarší svou značkou ověřili nejvýznamnější znalci té doby, Rudolf Gilbert a Jan Mrňák.

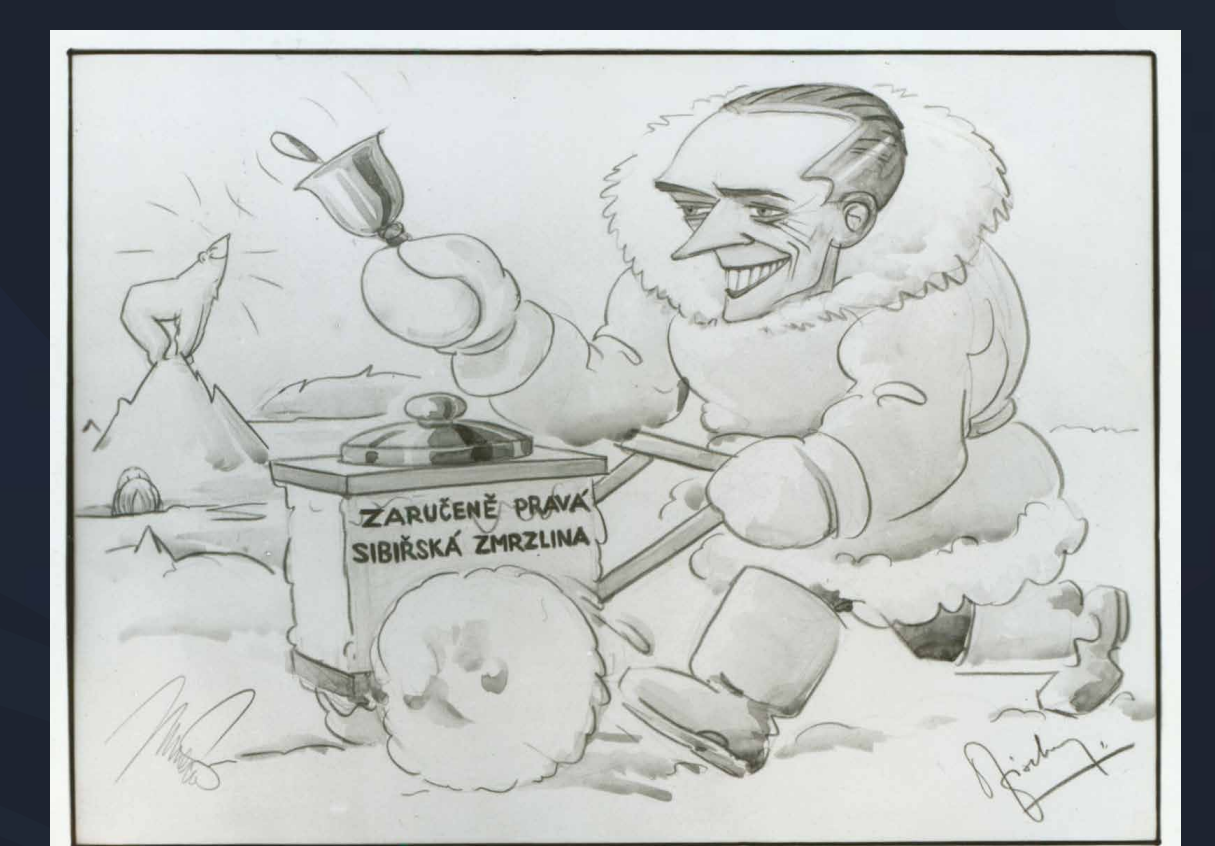
Verification of authenticity

The most important experts of the time, Rudolf Gilbert and Jan Mrňák, verified the authenticity of the exhibited gutter with their sign.

Znalec Rudolf Gilbert, držitel světového rekordu v počtu ověřených známek

Expert Rudolf Gilbert, holder of the world record in the number of verified stamps

Znalec Jan Mrňák, specializovaný mj. na známky čs. legií na Sibiři

Expert Jan Mrňák, specialized, among other things, in stamps of the Czechoslovak legions in Siberia

Součást významných sbírek

Vystavené meziarší bylo v průběhu doby součástí významných sbírek a exponátů a jako takové bylo vyobrazeno i v řadě publikací (např. v Monografii čs. známek, 3. díl z roku 1978, na s. 187).

Part of important collections

The exhibited gutter was over time part of important collections and exhibits and as such was depicted in a number of publications (e.g. in Monografie československých známek (Monograph of Czechoslovak stamps), Part 3 of 1978, p. 187).

